

کانون‌های تفکر بریتانیا

کد موضوعی: ۳۳۰

شماره مسلسل: ۱۴۳۸۷

مردادماه ۱۳۹۴

دفتر: مطالعات بنیادین حکومتی

به نام خدا

فهرست مطالب

۱.....	چکیده
۵.....	مقدمه
۶.....	پیشینه قانون تفکر بریتانیا
۱۰.....	ویژگی‌های قانون‌های تفکر بریتانیا
۱۶.....	قانون‌های تفکر بریتانیا و شبکه‌های همکاری و ارتباطی آنها
۱۷.....	ارتباطات و همکاری
۲۱.....	قانون‌های تفکر بریتانیا و شبکه‌های فراملی
۲۴.....	قانون‌های تفکر بریتانیایی با ویژگی‌های قانون‌های تفکر جهانی
۲۵.....	برخی از قانون‌های تفکر برجسته بریتانیا
۲۷.....	نفوذ بر دولت کارگری
۲۷.....	قانون تفکر برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی
۳۵.....	مؤسسه آدام اسمیت
۳۷.....	مؤسسه مطالعات مالی
۳۸.....	زمینه‌های پژوهشی مؤسسه مطالعات مالی
۳۹.....	پالسی اکسچنج
۳۹.....	مطالب مهم منتشر شده در قانون تفکر
۴۰.....	مؤسسه ملی اقتصاد و پژوهش‌های اجتماعی
۴۱.....	مؤسسه دموس
۴۴.....	مرکز مطالعات سیاسی
۴۶.....	قانون‌های تفکر اسکاتلند و ولز
۴۸.....	مؤسسه امور ولز
۴۹.....	نتیجه‌گیری
۵۲.....	فهرست قانون‌های تفکر بریتانیا
۵۵.....	منابع و مآخذ

کانون‌های تفکر بریتانیا

چکیده

کانون‌های تفکر^۱ بریتانیا به مؤسسات مشاوره‌ای و سیاست‌پژوه در زمینه امور سیاسی، اقتصادی و اجتماعی گفته می‌شود که هدف آنها تأثیرگذاری بر سیاست‌گذاری‌های بخش عمومی از طریق تغییر فضای فکری افراد کلیدی در رأس هرم تصمیم‌گیری دولت و همچنین افکار عمومی است.

ردپای نسل اول کانون‌های تفکر در بریتانیا را می‌توان در میان گروه‌های فعال در گذشته که در پی ایجاد تغییرات معین و همچنین اثرگذاری بر فضای فکری جامعه برای ایجاد دگرگونی‌های فراگیر بودند، مشاهده کرد. به‌نظر می‌رسد سنت کانون‌های تفکر در بریتانیا از سودگرایان^۲ یا رادیکال‌های فلسفی^۳ به رهبری جرمی بنتهام^۴ و شاگرد او جیمز میل^۵ در آغاز قرن نوزدهم شروع شده باشد.^۶ هرچند که این گرایش‌های فکری، پویندگان راه تجربه‌گرایان^۷ به رهبری جان لاک^۸ بودند که در رساله خود در باب حکومت مدنی بر نظریه حق الهی پادشاه تاخت و اندیشه سیاسی خود را طرح کرد.

آخرین گروه یا کانون تفکری که در زنجیره گروه‌هایی که فلسفه سیاسی مشخصی را در قرن نوزدهم دنبال می‌کردند انجمن فابین^۹ بود که با شیوه نفوذ تدریجی و آرام خود تأثیر قابل توجهی بر قوانین و سیاست‌گذاری‌های عصر خویش برجا گذاشت.

نسل دوم کانون‌های تفکر در بریتانیا از نیمه اول قرن بیستم با تأسیس مؤسسه سلطنتی امور بین‌الملل در ۱۹۲۶ و پس از آن مؤسسه برنامه‌ریزی‌های سیاسی و اقتصادی و همچنین مؤسسه ملی پژوهش‌های اقتصادی و اجتماعی در سال ۱۹۳۰ آغاز می‌شود.

نسل سوم کانون‌های تفکر در این کشور نیز از اواخر دهه ۱۹۷۰ با متداول شدن و جهانی شدن کاربرد اصطلاح کانون تفکر شروع می‌شود. از ویژگی‌های این نسل می‌توان به پدید آمدن جهشی در تعداد کانون‌های تفکر، ظهور گروه‌های متعدد دست راستی در قالب این کانون‌ها و متداول شدن

1. Think tank

۲. سودگرایی یا اصالت سود، اعتقاد به اینکه نیکی و بدی هر چیزی بسته به درجه سودمندی آن برای عامه مردم است. (Utilitarianism)

۳. هواداران فلسفه سیاسی سودگرا به رهبری فیلسوف و حقوقدان انگلیسی جرمی بنتهام که ریشه در قرن ۱۸ و ۱۹ داشته و در نظریات فیلسوف قرن ۱۹ انگلیس جان استوارت میل به اوج خود رسیده است (Philosophic Radicals).

4. Jeremy Bentham

5. James Mill

6. Kandiah & Seldon, 1996, p.47.

۷. براساس این دیدگاه همه معرفت‌های بشری مستقیم یا غیرمستقیم برآمده از تجربه‌اند (Empiricism).

8. Johan Lacke

9. Fabian Society

همکاری‌های میان کانون‌های تفکر در داخل و خارج کشورها از طریق امکانات فراهم شده توسط فناوری اطلاعات و شبکه‌های رایانه‌ای و همچنین پدیدار شدن کانون‌های تفکر جهانی اشاره کرد. کانون‌های تفکر در بریتانیا برخلاف مؤسسات مشابه مستقر در ایالات متحده آمریکا عموماً سازمان‌های کوچک با منابع و امکانات کم و به‌طور کلی با سه ویژگی زیر نشان داده می‌شوند:

۱. کانون‌های تفکر از نظر فکری وابستگی به دولت نداشته، ولی خروجی‌های‌شان مرتبط با نیازهای دولت است.

۲. کانون‌های تفکر متعهد به منافع عمومی و پژوهش‌های راهبردی‌اند.

۳. بیشتر کانون‌های تفکر دارای گرایش و وابستگی حزبی با درجات متفاوتند.

در این کشور اغلب سه‌گونه کانون تفکر را می‌توان مشاهده کرد:

۱. کانون‌های تفکر آکادمیک.

۲. کانون‌های تفکر پیمانکاری که در واقع سازمان‌های پیمانکاری پژوهشی‌اند.

۳. کانون‌های تفکر مدافع‌های^۱.

ویلیام والاس^۲ بیان می‌کند که وظایف مرکزی و اصلی که همه کانون‌های تفکر آنها را با میزان و درجات متفاوتی انجام می‌دهند، عبارتند از:

۱. تحلیل ذهنی مسائل مربوط به سیاستگذاری‌ها با استفاده از منابعی چون؛ پیشینه موضوع، علوم اجتماعی، قوانین و حقوق و حتی ریاضی که برای مسئله کاربرد دارند و در ارتباط با اصول کشورداری و حکومتی نیز قرار دارند.

۲. درک و برقراری ارتباط با ایده‌ها و مفاهیمی که زمینه‌ساز خط‌مشی و سیاست مورد نظر بوده‌اند و عقلانیت و زمینه‌های فکری که سیاستگذاری را شکل داده‌اند.

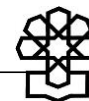
۳. گردآوری و طبقه‌بندی اطلاعات مرتبط با سیاست و خط‌مشی مورد نظر از میان پژوهش‌های دقیق و جزئی‌نگر تا گزارش‌های ارائه شده توسط نشریات و مستندات که سایرین برای موضوع ارائه کرده‌اند.

۴. نگاه به چشم‌اندازهای دورتر و افق وسیع‌تر نسبت به سیاستگذاران و پیگیری روند حوادث به‌جای اتفاقات لحظه‌ای.

۵. رعایت قدری فاصله از دولت و همچنین از مباحث سیاسی جاری احزاب.

1. Advocacy Think Tank

2. Wallace, 1994:142-3.

۶. قدری نزدیکی به دولت به منظور نفوذ و تأثیرگذاری غیرمستقیم از طریق مطبوعات و اثر گذاشتن بر مباحث سیاسی یا شرکت مستقیم در گفتگوها، تبادل نظرات و مذاکره با نمایندگان مجلس، وزرا و مقامات ارشد.

۷. تعهد نسبت به اطلاع‌رسانی به مخاطبان گوناگون و گسترده‌تر از طریق انتشار نشریات، برگزاری گردهمایی‌ها و گفتگو و تبادل آرا که گروه‌ها و طیف‌های متنوع‌تر و گسترده‌تری را مضاف بر دولت و انجمن‌های علمی و دانشگاهی پوشش می‌دهند.

علی‌رغم همه مشکلاتی که فراهم آوردن فهرستی از ساختارها و وظایف برای کانون‌های تفکر به همراه دارد، ولی آنها به‌طور کلی دو هدف اساسی و اصلی را پیگیری می‌کنند:

۱. نفوذ و اثرگذاری بر فضای فکری که بازیگران سیاسی را در احاطه خود دارد.

۲. ارائه اطلاعات در مورد تصمیمات اتخاذ شده در زمینه سیاستگذاری‌های عمومی از طریق

برقراری ارتباط مستقیم با نمایندگان مجلس، وزرا و مقامات ارشد.^۱

در سال ۲۰۱۲ پژوهشی در زمینه ارتباطات و همکاری کانون‌های تفکر با یکدیگر و با سایر نهادها و اشخاص در درون بریتانیا و همچنین شبکه‌های فراملی، یعنی ارتباط میان این کانون‌ها با نهادها و اشخاص دیگر مستقر در خارج بریتانیا، توسط هارتویگ پاتز^۲ از دانشگاه غرب اسکاتلند^۳ انجام گرفت. نتایج این پژوهش که بازتابنده دیدگاه‌های ۴۰ کانون تفکر مستقر در کشور بریتانیاست در دو بخش «ارتباطات و همکاری» و همچنین «کانون‌های تفکر بریتانیا و شبکه‌های فراملی» ارائه شده است:

در بخش ارتباطات و همکاری؛ در پاسخ به پرسش «بر چه چیزی می‌خواهید تأثیر بگذارید؟» کانون‌های تفکر مدفعه‌ای با درصدهای متفاوت به ترتیب؛ سیاست‌های دولت، سیاست‌های گروه‌های مخالف و افکار عمومی و کانون‌های تفکر آکادمیک؛ سیاست‌های دولت، افکار عمومی و سیاست‌های گروه‌های مخالف را نام برده‌اند.

در پاسخ به پرسش برای رسیدن به اهداف با چه کسی ارتباط برقرار می‌کنید؟ کانون‌های تفکر آکادمیک با درصدهای متفاوت به ترتیب؛ دانشگاهیان، کارکنان دولت، کانون‌های تفکر، روزنامه‌نگاران، کسب‌وکارها، سیاستمداران داخلی، وزرا، نمایندگان مجلس و اتحادیه‌ها، اعضای مجلس اسکاتلند، ولز و ایرلند را برگزیده‌اند. کانون‌های تفکر مدافع‌ای نیز دانشگاهیان، روزنامه‌نگاران، کانون‌های تفکر دیگر، نمایندگان مجلس، کسب‌وکارها، کارکنان دولت، وزرا، اتحادیه‌ها، سیاستمداران داخلی، اعضای مجلس اسکاتلند، ولز و ایرلند را معرفی کرده‌اند.

1. Denham & Ganett, 1996.

2. Hartwig Pautz

3. University of the West of Scotland

پرسش با چه سازمانی در داخل بریتانیا برای انجام فعالیت‌های خود همکاری می‌کنید؟ از سوی کانون‌های تفکر مدافع‌ای به ترتیب پاسخ؛ کانون‌های تفکر دیگر، کمیسیون اروپا، دانشگاه‌ها، مؤسسات خیریه، احزاب سیاسی، سازمان‌ها و نهادهای دولت، کارفرمایان، اتحادیه‌ها، مشاوران و از سوی کانون‌های تفکر آکادمیک؛ کانون‌های تفکر دیگر، دانشگاهیان، سازمان‌ها و نهادهای دولتی، مؤسسات خیریه، احزاب سیاسی، اتحادیه‌ها، مشاوران و کارفرمایان را به دنبال داشته است.

در بخش شبکه‌های فراملی نیز برای شناخت سازمان‌ها و نهادهایی که کانون‌های تفکر بریتانیایی در خارج کشور با آنها ارتباط دارند و همچنین انگیزه برقراری این ارتباطات سؤالاتی از این کانون‌های تفکر پرسیده شده است. اولین پرسش این است که با چه سازمان‌هایی در خارج بریتانیا برای انجام فعالیت‌های خود همکاری می‌کنید؟ پاسخ کانون‌های تفکر مدافع‌ای به این پرسش با درصدهای متفاوتی به ترتیب؛ سایر کانون‌های تفکر، کمیسیون اروپا، دانشگاه‌ها، مؤسسات خیریه، احزاب، سازمان‌های دولتی، سازمان همکاری اقتصادی و توسعه (OECD)، مشاوران، کارفرمایان، اتحادیه‌های تجاری و همچنین کانون‌های تفکر آکادمیک؛ دانشگاه‌ها، کمیسیون اروپا، سازمان‌های دولتی، سایر کانون‌های تفکر، کارفرمایان، اتحادیه‌های تجاری، سازمان همکاری اقتصادی و توسعه (OECD)، مؤسسات خیریه، مشاوران و در نهایت احزاب سیاسی بوده است.

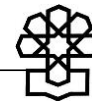
در پاسخ به پرسش چرا کانون تفکر شما به دنبال برقراری ارتباطات با نهادهایی در خارج بریتانیاست؟ که به منظور شناخت انگیزه کانون‌های تفکر بریتانیایی برای برقراری ارتباط با سازمان‌ها و نهادهای خارج کشور پرسیده شده است نیز این پاسخ‌ها با درصدهای متفاوت ارائه شده‌اند؛ انگیزه کانون‌های تفکر مدافع‌ای عبارت است از: تبادل ایده‌ها و نظرات، یادگیری از یکدیگر، ترویج ایده‌ها، به دست آوردن بودجه، نفوذ و تحت تأثیر قرار دادن دیگران، تبادل کارکنان و کانون‌های تفکر آکادمیک نیز به دست آوردن بودجه، تبادل ایده و نظرات، یادگیری از یکدیگر، ترویج ایده‌ها، تحت تأثیر قرار دادن و نفوذ بر دیگران و تبادل کارکنان است.

تعداد کانون‌های تفکر در بریتانیا بالغ بر ۲۸۵ مؤسسه است که این تعداد رتبه سوم را در سطح جهانی بعد از ایالات متحده و چین به این کشور اختصاص داده است.

همچنین در میان کشورهای اروپای غربی در رتبه اول قرار دارد و بعد از بریتانیا کشورهای آلمان با ۱۹۰ و فرانسه با ۱۶۸ مؤسسه در رتبه‌های بعدی‌اند.

کانون‌های تفکر بازیگران سیاسی همیشه حاضر در کشور بریتانیا بوده‌اند. کارکنان این کانون‌های تفکر نقش‌های مختلفی را از قبیل تحلیلگر، پژوهشگر، مفسر رسانه، مشاور سیاسی و متخصص روابط عمومی ایفا می‌کنند.^۱

۱. گزارش‌های کانون‌های تفکر فقط به منظور آشنایی با سیاست‌ها و ایده‌ها تهیه می‌شوند و نگاه اثباتی و ردی به موضوع ندارند.

کشور بریتانیا طی دو قرن گذشته در کانون بسیاری از تحولات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی اروپا و جهان قرار داشته که لازمه بقا و موفقیت در چنین شرایط پرتلاطم و مواجی، شناخت دقیق مسائل و تدوین راهبردها، برنامه‌ریزی و سیاستگذاری‌های روشن، واقع‌گرایانه، عقلایی و آینده‌نگرانه همراه با در نظر گرفتن منافع ملی برای دستیابی به اهداف کلان ملی است.

در پیشینه این کشور، نکته جالب انطباق معنادار زایش و گسترش دیدگاه‌های تجربه‌گرایانه و سودگرایانه در آن با رشد تغییرات و اصلاحات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی است. شاید نزول موقعیت جهانی این کشور پس از دگرگونی‌های جنگ جهانی دوم نیز پیامد پافشاری بر تداوم، پی‌ریزی و پیگیری سیاست‌های ملی برمبنای همین دیدگاه‌ها در عرصه تحولات عصر جدید بوده است.

در بریتانیا تا پیش از دهه ۱۹۸۰ همواره گروه‌ها و سازمان‌هایی که عملکرد آنها مشابه و منطبق بر عملکرد و اهداف کانون‌های تفکر امروزی است وجود داشته‌اند و در این کشور نیز مانند سایر نقاط جهان از اواخر دهه ۱۹۷۰ که مقارن است با گسترش جهانی و همه‌گیر شدن نام و مفهوم کانون تفکر، به‌طور ناگهانی بر شمار مؤسساتی که به‌عنوان کانون تفکر زاده شدند افزوده شده است.

امروزه در جامعه بریتانیا گونه‌های مختلفی از کانون‌های تفکر زیست می‌کنند که شیوه‌های متفاوت و حتی مختلفی برای به‌کارگیری ایده‌ها و نظرات صاحب‌نظران و کارشناسان دارند، ولی همه این مؤسسات در دو نکته مشترک‌اند:

اول - تلاش برای تأثیرگذاری بر فضای حاکم بر عقاید و نظرات بازیگران سیاسی صاحب‌نفوذ.

دوم - اطلاع‌رسانی با هدف اثرگذاری بر افکار عمومی برای اتخاذ یک سیاست دولتی مناسب و

صحیح.

برخی از ابعاد ساختاری و عملکردی کانون‌های تفکر بریتانیا که در این گزارش به آنها پرداخته خواهد شد، عبارتند از:

۱. بررسی پیشینه و چگونگی تحول، تطور و تکامل این کانون‌ها در طول تاریخ مانند دلایل برپایی و تأسیس، ادغام یا انحلال آنها،
۲. آشنایی با ویژگی‌های این کانون‌ها،
۳. سوگیری و گرایش‌های حزبی و سیاسی آنها،
۴. نحوه تأثیرگذاری این کانون‌ها بر گروه‌های هدف،
۵. حوزه‌هایی که این قبیل مؤسسات تمایل بر تأثیرگذاری بر آنها دارند،
۶. نحوه بکارگیری فناوری‌های جدید برای همکاری و مشارکت با سایر کانون‌های تفکر، مراکز پژوهشی و دانشگاهی و همچنین نهادها و سازمان‌های دولتی در داخل و خارج کشور.

پیشینه کانون تفکر بریتانیا

باور اغلب پژوهشگران بر این است که خاستگاه کانون‌های تفکر ایالات متحده و طی جنگ جهانی دوم بوده است. در آن زمان این واژه به محلی گفته می‌شد که گروهی از افراد خبره نظامی و غیرنظامی برای مدیریت جنگ در آنجا گرد هم می‌آمدند. پس از جنگ نیز به شرکت‌های پیمانکاری پژوهشی نظیر مؤسسه رند^۱ که ارزیابی برنامه‌ها و نقشه‌های پیچیده و بغرنج را برای ارتش انجام می‌دادند گفته می‌شد. کاربرد واژه کانون تفکر در دهه ۱۹۶۰ گسترده‌تر شد و به‌طور کلی به همه گروه‌های خبره‌ای که توصیه‌های گوناگونی را در زمینه سیاستگذاری تدوین و ارائه می‌کردند اشاره می‌کرد.

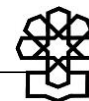
تا پیش از دهه ۱۹۷۰ نیز این واژه به آن گروه از مؤسساتی که بر سیاستگذاری‌های مربوط به امور خارجی و راهبردهای دفاعی و همچنین موضوعات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی متمرکز بودند، اطلاق می‌شد.

با گسترش تعداد و نفوذ سازمان‌های مستقل سیاست‌پژوه در زمینه امور عمومی، واژه کانون تفکر نیز به‌طور گسترده در میان خبرگان، متخصصین و دانشگاهیان مورد استفاده قرار گرفت.^۲ ظهور گروه‌های دست راستی جدید در طول دهه ۱۹۸۰ نیز برخی صاحب‌نظران را به این استنباط رساند که کانون‌های تفکر به‌تازگی در بریتانیا پدیدار شده‌اند.

ردپای نسل اول کانون‌های تفکر را می‌توان در میان گروه‌های فعال در گذشته که در پی ایجاد تغییرات معین و همچنین اثرگذاری بر فضای فکری جامعه برای ایجاد دگرگونی‌های فراگیر بودند، یافت. به‌نظر می‌رسد سنت کانون‌های تفکر در بریتانیا از سودگرایان یا رادیکال‌های فلسفی به رهبری جرمی بنتهام و شاگرد او جیمز میل در آغاز قرن نوزدهم شروع شده است.^۳ نفوذ بنتهام و شاگردانش در قانونگذاری و کشورداری در بخش میانی قرن نوزدهم به حدی رسیده بود که شگفت‌انگیز توصیف می‌شد.

جیمز میل که پیرو پرحرارت نظریات بنتهام و در عین حال رادیکال فعالی هم بود عقیده داشت که سیاست را می‌توان تحت فرمان عقل درآورد و انتظار داشت که عقاید مردم به حکم دلیل و برهان معین شود.^۴ هرچه وظایف دولت پیچیده‌تر می‌شد دانش، کارآیی و تلاش رادیکال‌های فلسفی اثرگذاری بیشتری داشت به‌ویژه در زمینه قانونگذاری مانند تصویب قوانینی چون «قانون جدید فقرا» (مصوب ۱۸۳۴)، قانون زندان (مصوب ۱۸۳۵)، بهداشت عمومی (مصوب ۱۸۴۵) و نیز کمیته تحصیلات (مصوب ۱۹۳۹).

1. RAND Institute
2. McGann & Sabatini, 2014.
3. Kandiah & Seldon, 1996, p.47.
4. Russell, 1954, p.777.

جان استوارت میل پسر جیمز میل از طریق نوشته‌ها و عضویتش در مجلس عوام این سنت را حفظ کرد. اگرچه نشریه او با نام وست مینستر ریویو^۱ نیز با دیدگاه‌های رادیکال فلسفی خود مخاطبان نسبتاً فراوانی جلب کرده بود. این سنت ادامه یافت تا به شاگردان آگوست کنت بنیانگذار اثبات‌گرایی^۲ رسید. اگرچه اثبات‌گرایان نفوذ و تأثیرگذاری پیشینیان سودگرای خود را نداشتند ولی توانستند به تغییر برخی قوانین مرتبط با اتحادیه‌ها کمک کنند. آخرین گروه یا کانون تفکری که در زنجیره گروه‌ها قرار می‌گیرند که فلسفه سیاسی مشخصی را در قرن نوزدهم دنبال می‌کردند، انجمن فابین بود که با تاکتیک نفوذ تدریجی و آرام خود تسلط و تأثیر قابل توجهی داشت.

نسل دوم کانون‌های تفکر از نیمه اول قرن بیستم و بیشتر آنها زیر سایه جنگ پدیدار شدند. مؤسسه سلطنتی امور بین‌الملل^۳ یا به اختصار RIIA، که به چتهام هاوس^۴ نیز مشهور است، در سال ۱۹۲۶ منشور سلطنتی خود را دریافت کرد (مجوزی رسمی در بریتانیا که ضمن تأیید رسمیت مؤسسه، اختیارات و حوزه فعالیت آن را تعریف می‌کند) و پس از سال‌های ۱۹۱۹ الگویی برای کانون‌های تفکر در حوزه سیاست خارجی بود.

مؤسسه سلطنتی امور بین‌الملل پس از کنفرانس صلح ورسای ظاهر شد و بعد از در اختیار گرفتن چتهام هاوس در سال ۱۹۲۳ فعالیت خود را آغاز کرد. این کانون تفکر در سال‌های جنگ با کسب منابع مالی بیشتر توانست نشریه امور بین‌الملل را تأسیس و سپس کتابخانه‌ای را نیز برپا کند. این مؤسسه طی سال‌های ۱۹۳۰ مطالعاتی را در زمینه ملی‌گرایی، سیاست‌های پولی و سرمایه‌گذاری بین‌المللی پشتیبانی مالی کرد. مؤسسه سلطنتی امور بین‌الملل یا چتهام هاوس امروزه کانون تفکری مستقل و خودگردان است. زمینه فعالیت این کانون تفکر مطالعات منطقه‌ای و امنیتی است و حوزه مطالعاتی آن نیز خاورمیانه، آفریقا، آمریکای لاتین، آسیا، روسیه و اورآسیا است. همچنین سال ۱۹۳۰ شاهد تشکیل مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی^۵ یا به اختصار PEP و مؤسسه ملی پژوهش‌های اقتصادی و اجتماعی^۶ یا NIESR بود.

در فوریه ۱۹۳۱ نشریه تازه انتشار ویکاند ریویو^۷ مقاله پیشرو و آینده‌نگرانه‌ای را به قلم ماکس نیکولسن^۸ تحت عنوان «برنامه‌ریزی برای بریتانیای کبیر» منتشر کرد. این مقاله چنان علاقه‌ای را برانگیخت که تصمیم گرفته شد تا سازمانی پیشرفته برای پایه‌ریزی شالوده‌های شیوه برنامه‌ریزی

1. Westminster Review

۲. نظامی فلسفی است که هر چیزی که مورد تأیید علم باشد یا اثبات آن از طریق ریاضی یا منطق امکانپذیر باشد را قابل درک و شناخت می‌داند. (Positivism)

3. Royal Institute of International Affairs

4. Chatham House

5. Political and Economic Planning

6. National Institute of Economic and Social Research

7. Weekend Review

8. Max Nicholson

پیشرفته در بریتانیا تأسیس شود. مانند مؤسسه فابین، مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی نیز برای جمع‌آوری اطلاعات و نفوذ و تأثیرگذاری هدفگذاری شده بود. در سال ۱۹۳۰ مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی گزارش‌هایی را درباره صنایع پایه مانند ساخت مسکن، خدمات درمانی و بهداشتی، محل استقرار صنایع تولید کرد. نفوذ این مؤسسه در سال‌های دهه ۱۹۳۰ محدود بود، ولی به ایجاد فضای فکری جدید و ایده‌های نوینی که اساس تغییرات دهه ۱۹۴۰ بود، کمک کرد.

پس از ۱۹۴۵ و پایان جنگ جهانی دوم فضای فکری و سیاسی برای ایده‌هایی مانند آنچه مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی در دهه ۱۹۳۰ پرورده و نشر کرده بود، مطلوب‌تر شد.

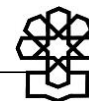
گفته شده است در دهه‌ای که به ادغام مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی و مرکز توسعه امنیت و اقتصادی^۱ (CSSP) منتهی شد و طی آن در سال ۱۹۷۸ مؤسسه مطالعات سیاسی^۲ (PSI) به وجود آمد، فعالیت‌های مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی تأثیر اساسی بر نیم دوجین از سیاست‌های بخش‌های مختلف داشته و همچنین سهم مهمی نیز در بخش فراوانی از پژوهش‌های اقتصادی، سیاسی و اجتماعی داشته است. هرچند این قضاوت می‌تواند اغراق‌آمیز باشد، ولی گفته شد که در سال ۱۹۶۰ جزوه منتشر شده توسط مؤسسه تحت عنوان «رشد در اقتصاد بریتانیا»^۳ به میزان قابل توجهی رویکرد شورای توسعه اقتصاد ملی و پس از آن وزارت اقتصاد را پیش‌بینی می‌کرد.

تصمیم‌گیری در مورد تأسیس مؤسسه ملی پژوهش‌های اقتصادی و اجتماعی در پایان سال ۱۹۳۷ گرفته شد، ولی عملاً این مؤسسه فعالیت‌های خود را در سال ۱۹۳۸ آغاز کرد. انگیزه تأسیس این کانون تفکر مشاهده نبود زیربنا و تسهیلات لازم برای انجام پژوهش در زمینه‌های علوم اجتماعی در مقایسه با علوم تجربی و همچنین نیاز به وجود سازمانی ملی برای پیگیری پژوهش‌های اقتصادی مستقل بود.

مؤسسه ملی پژوهش‌های اقتصادی و اجتماعی اولین مؤسسه‌ای بود که اقدام به پیش‌بینی اقتصادی کرد و همچنین به نشر تولیدات خود برای اولین بار در کشور بریتانیا مبادرت ورزید. محتوای این پیش‌بینی‌ها نگاهی نظام‌مند به توسعه اقتصادی و روندهای احتمالی در عرصه جهانی بود. همچنین این مؤسسه تأثیر و نقش آموزشی مهمی در شیوه و روش‌های اقتصاد که در دانشگاه‌های بریتانیا تدریس می‌شد، داشت. مؤسسه پس از انتشار نشریه خود در سال ۱۹۵۹ توجه رسانه‌های ارتباط جمعی را به‌طور گسترده‌ای به خود جلب کرد.

---

1. Center for Security and Social Progress
2. Policy Studies Institute
3. Growth in British Economy

در سال ۱۹۵۱ گروه باو^۱ که به‌عنوان قدیمی‌ترین کانون تفکر دست راستی و محافظه‌کار شناخته می‌شود تأسیس شد. این گروه ضمن اینکه مانند چتری همه احزاب، گروه‌ها و دیدگاه‌های راست و محافظه‌کار را در بر گرفته است، ولی به هیچ حزب یا گروه یا دیدگاه محافظه‌کارانه ویژه‌ای تعلق ندارد. گروه باو سال‌هاست که نفوذ قابل توجهی بر حزب محافظه‌کار دارد. این گروه که به شکل داوطلبانه اداره می‌شود به‌عنوان منبع ایده‌ها و پیشنهادهای نو در زمینه خدمات عمومی، رفاه اجتماعی، ختم‌مشی‌های حقوقی و قضایی و مدیریت شهری شناخته می‌شود. این گروه همچنین سه بار در سال نشریه‌ای را نیز به نام کراس باو^۲ منتشر می‌کند. اغلب اعضای این گروه را افرادی با سن ۲۰ تا ۳۰ سال تشکیل می‌دهند و سیاستمداران برجسته محافظه‌کار نیز عضو این گروه‌اند.

نسل سوم کانون‌های تفکر در بریتانیا نیز از اواخر دهه ۱۹۷۰ با متداول شدن و جهانی شدن کاربرد اصطلاح کانون تفکر آغاز می‌شود. از ویژگی‌های این نسل می‌توان به پدید آمدن جهشی در تعداد کانون‌های تفکر، ظهور گروه‌های متعدد دست راستی با هدف نفوذ بر سیاستگذاری‌های بخش عمومی و همچنین افکار عمومی در قالب کانون‌های تفکر و همچنین متداول شدن همکاری‌های مبتنی بر شبکه‌های رایانه‌ای، میان کانون‌های تفکر در داخل و خارج کشورها و پدیدار شدن کانون‌های تفکر جهانی اشاره کرد.

براساس پیشینه یاد شده نظریه‌ای که ادعا می‌کند کانون‌های تفکر در کشور بریتانیا در سال‌های اخیر ظاهر شده‌اند به وضوح اشتباه است. پیشینه کانون‌های تفکر نشان می‌دهد که این کانون‌ها در بریتانیا مانند کانون‌های تفکری که در کشور آمریکا برپا شده‌اند در دو سر پیوستاری قرار می‌گیرند که در یک سوی آن مؤسسات پژوهشی آکادمیک و در سوی دیگر آن گروه‌های ایدئولوژیک وابسته به احزاب سیاسی قرار دارند.

علی‌رغم تفاوت در سبک و گرایش‌هایی که میان آنها وجود دارد، در بریتانیا، از همه این گروه‌ها و مؤسسات به‌عنوان کانون‌های تفکر یاد می‌شود و این کانون‌ها به‌طور کلی اهداف یکسانی را دنبال می‌کنند و برای دستیابی به این اهداف اقدامات و فعالیت‌های مشابهی را انجام می‌دهند.

گذشته از اختلاف در میزان تأکید و پافشاری برای رسیدن به اهداف، به‌طور کلی همه کانون‌های تفکر دو هدف اصلی را دنبال می‌کنند.

اول – تلاش برای تأثیرگذاری بر فضای حاکم بر عقاید و نظرات بازیگران سیاسی صاحب نفوذ در موضوع مورد نظر.

دوم – اطلاع‌رسانی با هدف اثرگذاری بر افکار عمومی برای اتخاذ سیاست‌های دولتی مناسب و

صحیح.

ویژگی‌های کانون‌های تفکر بریتانیا

مورخان آمریکایی کانون‌های تفکر را مؤسسات برنامه‌ریزی با خاستگاهی آمریکایی توصیف می‌کنند که در حاشیه و کنار فرآیند رسمی سیاستگذاری آن کشور فعالیت دارند.^۱ البته در دو سوی اقیانوس اطلس تعریف استاندارد برای کانون‌های تفکر وجود ندارد.

دنهام و گارنت^۲ اشاره می‌کنند که تعریف مفهوم کانون تفکر بسیار مشکل است.

هرچند که استون^۳ یادآوری می‌کند که کانون تفکر مفهومی جامع و فراگیر است که در چارچوب آن مسائل مختلف، معانی متفاوتی برای افراد گوناگون دارند. کوشش‌های بسیاری از سوی آمریکایی‌ها و بریتانیایی‌ها برای تعریف این اصطلاح صورت گرفته است.

از سوی آمریکایی‌ها درور^۴ کانون‌های تفکر را «سازمان‌های سیاست‌پژوه، طراح و تحلیلگر» معرفی می‌کند، در حالی که ویور^۵ آنها را «سازمان‌های غیرانتفاعی فعال در زمینه سیاستگذاری عمومی» تعریف می‌کند.

فیشر^۶ نیز از کانون‌های تفکر به‌عنوان «خبرگان سیاسی» و «سازمان‌های ارائه‌کننده مشاوره در زمینه سیاستگذاری» نام می‌برد.

در بریتانیا قابل توجه‌ترین تعریف از کانون تفکر توسط جیمز^۷ ارائه شده است. براساس تعریف او کانون‌های تفکر سازمان‌های مستقل و بدون وابستگی‌اند که در زمینه انجام پژوهش در چندین حوزه تخصصی فعالیت کرده و قصد آنها تأثیرگذاری بر سیاست‌های بخش عمومی است. همچنین جیمز سه ویژگی برای کانون‌های تفکر بر می‌شمرد:

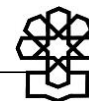
۱. کانون‌های تفکر از نظر فکری وابستگی به دولت نداشته و خروجی آنها با نیازهای دولت مرتبط است.

۲. کانون‌های تفکر متعهد به منافع عمومی و پژوهش‌های راهبردی‌اند.

۳. بیشتر کانون‌های تفکر دارای گرایش و وابستگی حزبی‌اند، اگرچه با درجات متفاوت.

در بریتانیا سه نوع کانون تفکر را می‌توان یافت:^۸

-
1. Smith, 1991.
  2. Denham and Garnett, 1995: p.234.
  3. Stone, 1996: p.9.
  4. Dror, 1984.
  5. Weaver, 198.
  6. Fischer, 1991.
  7. James, 1993: p.492.
  8. Weaver, 1989.

نوع اول به‌عنوان «دانشگاه بدون دانشجو» یا کانون‌های تفکر آکادمیک معروف است. از ویژگی‌های این کانون‌های تفکر می‌توان به اتکای زیاد آنها به دانشگاهیان و پژوهشگران دانشگاهی، گزارش‌های حجیم و قطور و همچنین سیاستگذاری‌های بلندمدت اشاره کرد. این نوع کانون‌های تفکر به بی‌طرفی و عدم وابستگی خود مصرند. کانون‌های تفکر آکادمیک با نیاز فزاینده دولت به تخصص برپا شده و به تدریج تکامل می‌یابند یا توسط افراد و گروه‌هایی با تفکر اصلاحی تأسیس می‌شوند. نمونه این‌گونه کانون‌های تفکر مؤسسه ملی پژوهش‌های اقتصادی و اجتماعی^۱ و مرکز عملکرد اقتصاد^۲ است.

نوع دوم کانون‌های تفکر «سازمان‌های پیمانکاری پژوهشی» اند. این مؤسسات اغلب از طریق انعقاد قراردادهای پژوهشی با وزارتخانه‌ها و سازمان‌های دولتی فعالیت می‌کنند و به‌ندرت یک طرح پژوهشی را به شیوه کانون‌های تفکر آکادمیک به اجرا درمی‌آورند. این‌گونه از کانون‌های تفکر با ساختار «دولت رفاه کنیزی»^۳ که دولت را ملزم به انجام سیاستگذاری‌های پژوهشی و تجزیه و تحلیل ظرفیت در درون و بیرون آن می‌کند، ابتدا در بریتانیا ظاهر شدند، ولی در حال حاضر در هر جایی دیده می‌شوند. کانون‌های تفکر پیمانکاری گرایش‌های فن‌سالارانه داشته و به احزاب و گروه‌های سیاسی وابستگی ندارند.^۴ نمونه بریتانیایی این‌گونه از کانون‌های تفکر، مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی^۵ است که بعدها به مؤسسه مطالعات سیاسی تغییر نام داد.

نوع سوم کانون‌های تفکر مدافع‌ای یا حمایتی^۶ اند. این کانون‌های تفکر مرکب از یک ایدئولوژی قوی به همراه روش‌های تهاجمی ارائه نظرات و همچنین تلاش برای تأثیرگذاری بر مباحث سیاسی جاری اند.^۷ خروجی آنها کمتر آکادمیک بوده و اغلب شامل بسته‌بندی مجدد، ترکیب و پیوند دادن دوباره مواد موجود و خوش‌ذائقه کردن آنها برای مصرف سیاستگذاران و روزنامه‌نگاران پرمشغله است. فعالیت این‌گونه از کانون‌های تفکر به روش‌های گروه‌های فشار شبیه است که متخصصان را برای رسیدن به اهدافشان به کار می‌گیرند. این کانون‌های تفکر بی‌طرف نبوده و وابسته به احزاب سیاسی اند. نمونه این‌گونه از کانون‌های تفکر عبارتند از: مرکز عدالت اجتماعی،^۸ مؤسسه آدام اسمیت،^۹ انجمن فابین،^{۱۰} مؤسسه امور اقتصادی.^{۱۱}

1. National Institute for Economic and Social Research

2. Center for Economic Performance

3. Keynesian welfare state

4. Stone and Ullrich, 2003, p11.

5. Policy and Economic Planning Institute

6. Advocacy think tank

7. Weaver, 1989, p 567.

8. Center for Social Justice

9. Adam Smith Institute

10. Fabian Institute

11. Institute of Economic Affairs

پرسش مهمی که در حین شناخت کانون‌های تفکر همواره با آن روبروئیم این است که نقش و وظایف کانون‌های تفکر چیست؟ تعیین مرز دقیق میان کانون‌های تفکر و مؤسسات دیگری که ضمن انجام امور پژوهشی تمایل به اثرگذاری بر سیاستگذاری‌ها نیز دارند، مشکلی است که در هر دو سوی اقیانوس اطلس وجود دارد. بنابراین تا زمانی که امکان ارائه تعریفی دقیق و مشخص از کانون‌های تفکر وجود نداشته باشد تعیین نقش و کارکرد آنها نیز مشکلاتی را در پی خواهد داشت.

ویلیام والاس^۱ بیان می‌کند که وظایف مرکزی و اصلی همه کانون‌های تفکر که آنها را با میزان و درجات متفاوتی انجام می‌دهند عبارتند از:

۱. تحلیل ذهنی مسائل مربوط به سیاستگذاری‌ها با استفاده از منابعی چون؛ پیشینه موضوع، علوم اجتماعی، قوانین و حقوق و حتی ریاضی که برای مسئله کاربرد دارند و در ارتباط با اصول کشورداری و حکومتی نیز قرار می‌گیرند.

۲. درک و برقراری ارتباط با ایده‌ها و مفاهیمی که زمینه‌ساز خط‌مشی و سیاست مورد نظر بوده است و همچنین عقلانیت و زمینه‌های فکری که سیاستگذاری را شکل داده است.

۳. گردآوری و طبقه‌بندی اطلاعات مرتبط با سیاست و خط‌مشی مورد نظر از میان پژوهش‌های دقیق و جزئی‌نگر تا گزارش‌های ارائه شده توسط نشریات و مستنداتی که سایرین برای موضوع ارائه کرده‌اند.

۴. نگاه به چشم‌اندازهای دورتر و افق وسیع‌تری نسبت به سیاستگذاران و پیگیری روند حوادث به جای اتفاقات لحظه‌ای.

۵. رعایت قدری فاصله از دولت و همچنین مباحث سیاسی جاری احزاب.

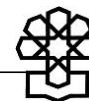
۶. قدری نزدیکی به دولت به‌منظور نفوذ و تأثیرگذاری غیرمستقیم، از طریق مطبوعات و اثر گذاشتن بر مباحث سیاسی یا شرکت مستقیم در گفتگوها، تبادل نظرات و مذاکره با نمایندگان مجلس، وزرا و مقامات ارشد.

۷. تعهد نسبت به اطلاع‌رسانی به مخاطبان گوناگون و گسترده‌تر از طریق انتشار نشریات، برگزاری گردهمایی‌ها و گفتگو و تبادل آرا که گروه‌ها و طیف‌های متنوع‌تر و گسترده‌تری را مضاف بر دولت و انجمن‌های علمی و دانشگاهی پوشش می‌دهد.

علی‌رغم همه مشکلاتی که فراهم آوردن فهرستی از ساختارها و وظایف برای کانون‌های تفکر به همراه دارد ولی آنها به‌طور کلی دو هدف اساسی و اصلی را پیگیری می‌کنند:

۱. نفوذ و اثرگذاری بر فضای فکری که بازیگران سیاسی را در محاصره خود دارد.

1. Wallace, 1994:142-3.

۲. ارائه اطلاعات در مورد تصمیمات اتخاذ شده در زمینه سیاستگذاری‌های عمومی از طریق برقراری ارتباط مستقیم با نمایندگان مجلس، وزرا و مقامات ارشد.^۱

تعداد کانون‌های تفکر در بریتانیا بالغ بر ۲۸۵ مؤسسه است که این تعداد رتبه سوم را در سطح جهانی بعد از ایالات متحده و چین به این کشور اختصاص داده است.

همچنین در میان کشورهای اروپای غربی در رتبه اول قرار دارد و بعد از بریتانیا کشورهای آلمان با ۱۹۰ و فرانسه با ۱۶۸ مؤسسه در رتبه‌های بعدی قرار دارند.

کانون‌های تفکر بازیگران سیاسی همیشه حاضر در کشور بریتانیا هستند.^۲ کارکنان این کانون‌های تفکر نقش‌های مختلفی را ایفا می‌کنند مانند تحلیلگر، پژوهشگر، مفسر رسانه، مشاور سیاسی و متخصص روابط عمومی.^۳

آنچه کانون‌های تفکر انجام می‌دهند ذاتاً سیاسی است، علی‌رغم ادعای آنها درباره بی‌طرفی و استقلال‌شان از بازیگران سیاسی دیگر، بنابراین نیازمند به جلب توجه رسانه‌ها و پژوهشگران به‌سوی خودشانند. این موضوع در مورد کانون‌های تفکری که وابستگی حزبی داشته و غیرمستقل‌اند نمود بیشتری دارد و آنها را در مقابل انتقادات ناظران سیاسی، در مورد سفارشی کار کردن، فقدان استقلال و تضاد منافع آسیب‌پذیر می‌کند.

کانون‌های تفکر سازوکار تولید نخبه پنداشته می‌شوند و اغلب از نفوذ آنها بر سیاست و سیاستگذاران به دلیل غیرشفاف بودن و پاسخگو نبودن در برابر اقدامات‌شان انتقاد می‌شود.^۴

جدول ۱ فهرستی از کانون‌های تفکر شناخته شده در بریتانیا همراه با برخی اطلاعات مانند تاریخ تأسیس، تعداد کارکنان و بودجه هر یک از مؤسسات مزبور را نمایش می‌دهد. همانگونه که از اطلاعات جدول پیداست، کانون‌های تفکر در بریتانیا عموماً سازمان‌هایی کوچک با منابع و امکانات کم‌اند. همچنین جدول، این عقیده را که کانون‌های تفکر عمری طولانی در تاریخ بریتانیا دارند تأیید می‌کند.

---

1. Denham & Ganett, 1996.
2. James G. McGann, 2011,
3. Medvetz, 2010.
4. Pautz, 2012.

جدول ۱. منتخبی از کانون‌های تفکر بریتانیا

بودجه (میلیون پوند)	تعداد کارکنان	تاریخ تأسیس	کانون تفکر
۰/۵	۸	۱۸۸۴	انجمن فابین (FS)
۲/۲	۳۵	۱۹۳۱	مؤسسه مطالعات سیاسی (PSI)
۲/۰	۵۴	۱۹۳۸	مؤسسه برنامه‌ریزی‌های سیاسی و اقتصادی (PEP)
۱/۲	۱۲	۱۹۵۷	مؤسسه ملی مطالعات اقتصادی و اجتماعی (NIESR)
۲/۴	۳۷	۱۹۶۹	مؤسسه امور اقتصادی (IEA)
۰/۴	۴	۱۹۷۴	مؤسسه مطالعات مالی (IFS)
۰/۴	۷	۱۹۷۷	مرکز مطالعات سیاسی (CPS)
۱/۹	۴۵	۱۹۸۷	مؤسسه آدام اسمیت (ASI)
۲/۰	۴۶	۱۹۸۸	بنیاد اقتصاد نو (NEF)
۰/۵	۹	۱۹۸۹	مؤسسه پژوهش‌های سیاست‌های عمومی (IPPR)
۰/۷	۱۵	۱۹۹۳	بنیاد بازار اجتماعی (SMF)
۰/۲۵	۲	۱۹۹۵	دموس (Demos)
			پالیتیا (Politeia)

توجه به جدول ۱ و مقایسه کانون‌های تفکر آنگلو امریکن^۱ در بریتانیا و ایالات متحده آمریکا از نظر تعداد کارکنان و همچنین بودجه سالیانه هر یک از آنها، تفاوت قابل توجهی را در دو سوی اقیانوس اطلس میان این کانون‌ها نمایان می‌کند.

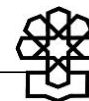
مورخان آمریکایی کانون‌های تفکر را «مؤسسات برنامه‌ریزی و مشاوره با خاستگاه و منشأ آمریکایی» توصیف می‌کنند که در حاشیه و کنار فرآیند رسمی سیاستگذاری کشور فعالیت می‌کنند.^۲ البته براساس آخرین تحقیقات انجام یافته، تنها کانون‌های تفکر آمریکایی منشأی آمریکایی دارند و اگر کانون‌های تفکر مستقر در سایر کشورها در زمینه‌هایی از کانون‌های تفکر آمریکایی متأثر شده باشند، فعالیت جملگی آنها همسو با بستر گوناگونی‌های ملی خود است.^۳

براساس تخمینی که طی تحقیقی در سال ۱۹۹۱ انجام گرفته است بیش از ۱۰۰۰ مؤسسه پژوهشی خصوصی و غیرانتفاعی در آمریکا فعالیت می‌کنند که تقریباً ۱۰۰ مؤسسه در واشنگتن دی سی مستقرند.

تحقیقی هم که اخیراً در این خصوص انجام گرفته تعداد مؤسسات پژوهشی مستقر در آمریکا را بیش از ۱۵۰۰ مؤسسه تخمین می‌زند.

در جدول ۲ فهرستی از کانون‌های تفکر آنگلو امریکن با هم مقایسه شده‌اند:

1. Anglo-American
2. Smith, 1991.
3. Stone, Denham, and Garnett, forthcoming

جدول ۲. مقایسه کانون‌های تفکر آنگلو امریکن

بودجه (میلیون دلار)	تعداد کارکنان	محل استقرار	تاریخ تأسیس	کانون تفکر
۱۰۰-۵۰	۹۵۰	سانتا مونیکا کالیفرنیا	۱۹۴۶	مؤسسه رند (RAND)
بیش از ۱۰	۲۲۰	واشنگتن دی سی	۱۹۱۶	مؤسسه بروکینگز (Brookings)
بیش از ۱۰	۲۲۰	واشنگتن دی سی	۱۹۶۸	مؤسسه اربن (Urban)
بیش از ۱۰	۱۲۵	واشنگتن دی سی	۱۹۴۳	مؤسسه امریکن انترپرایز (American Enterprise)
بیش از ۱۰	۱۰۰	واشنگتن دی سی	۱۹۷۳	بنیاد هریتیج (Heritage Foundation)
۶/۵	۵۴	لندن	۱۹۳۱	مؤسسه مطالعات سیاسی (PSI)
۲/۹	۴۳	لندن	۱۹۳۸	مؤسسه ملی مطالعات اقتصادی و اجتماعی (NIESR)
۲/۴	۱۹	لندن	۱۹۵۵	مؤسسه امور اقتصادی (IEA)
۰/۸	۴	لندن	۱۹۷۴	مرکز مطالعات سیاسی (CPS)
۰/۵	۷	لندن	۱۹۷۷	مؤسسه آدام اسمیت (ASI)

در جدول ۳ نیز دوازده کانون تفکر برتر بریتانیا از نظر نشریه تلگراف، گرایش سیاسی آنها و همچنین چکیده‌ای از فعالیت و نوع رابطه آنها با احزاب و دولت شرح داده شده است.

جدول ۳. دوازده کانون تفکر برتر بریتانیا از نظر نشریه تلگراف^۱

ویژگی	گرایش	کانون تفکر
مشهور به کانون تفکر مورد علاقه دیوید کامرون بوده و همچنین به <u>سگ</u> مهاجم محافظه‌کاران جدید (Neo-Con) معروف است.	راست	پالسی اکسچنج ^۲
با حزب محافظه‌کار ارتباط دارد - بنیانگذار نیک هربرت وزیر دادگستری و نماینده مجلس	راست	رفورم ^۳
توسط مارگارت تاچر و کیت جوزف که قهرمان اقتصاد آزاد در بریتانیاست تأسیس شد.	راست	مرکز سیاست ^۴
مخالف روند اتحاد با کشورهای اروپایی - توسط نخست‌وزیران هر سه حزب عمده سیاسی مورد حمایت است.	راست	اروپای باز ^۵
نداشتن گرایش حزبی و متمایل به فلسفه سیاسی محافظه‌کاران	راست	اتحاد پرداخت‌کنندگان مالیات ^۶
مستقل - بدون وابستگی	راست	مؤسسه مطالعات جامعه مدنی یا سیویتاس ^۷

1. Toby Helm and Christopher Hope, 24-june-2008
2. Policy Exchange
3. Reform
4. Center for Policy
5. Open Europe
6. Tax Payer's Alliance
7. Civitas

ویژگی	گرایش	کانون تفکر
بدون وابستگی ولی معروف است که زمین تمرین برخی مشاوران ارشد حزب کارگر است. برخی سیاست‌های حزب کارگر را طرح کرده است.	چپ	مؤسسه پژوهشی سیاستگذاری‌های عمومی ^۱
زمانی نشریه ایدئولوژیک حزب کمونیست بریتانیای کبیر بود. پیش از انتخابات ۱۹۹۷ به تونی بلر نزدیک بوده است. با برخی از وزارتخانه‌ها، نمایندگی‌های بخش خصوصی و سازمان‌های خیریه همکاری می‌کند.	چپ	دموس ^۲
گروه فشار حزب کارگر. برگزاری کنفرانس‌های سطح بالای تابستانه و حضور در جلسات برخی وزرای حزب کارگر	چپ	کامپس ^۳
نزدیک به گوردن براون (نخست‌وزیر پیشین)، برگزاری بیش از ۱۱۰ ملاقات در خانه شماره ۱۱ داونینگ استریت از سال ۱۹۹۷. مشاور اد بالز تا پیش از انتخاب او به نمایندگی مجلس	چپ	مؤسسه آدام اسمیت ^۴
یک جنبش سوسیالیستی قدیمی	چپ	انجمن فابین ^۵
تأسیس توسط برخی پشتیبانان دیوید اوون (David Owen) پس از شکست حزب سوسیال دمکرات در پایان دهه ۱۹۸۰. پس از آن به کانون تفکر محبوب جان میجر مشهور بود. امروزه نزدیک به حزب کارگر است.	چپ	بنیاد بازار اجتماعی ^۶

کانون‌های تفکر بریتانیا و شبکه‌های همکاری و ارتباطی آنها

در سال ۲۰۱۲ پژوهشی در زمینه ارتباطات و همکاری کانون‌های تفکر با همدیگر و با سایر نهادها و اشخاص در درون بریتانیا و شبکه‌های فراملی میان کانون‌های تفکر و همچنین میان این کانون‌ها با نهادها و اشخاص دیگر مستقر در خارج بریتانیا توسط هارتویگ پاتز^۷ از دانشگاه غرب اسکاتلند^۸ انجام گرفت. برای انجام تحقیق پرسشنامه‌هایی به ۴۰ کانون تفکر که شامل سه‌گونه؛ کانون‌های تفکر آکادمیک، مدافعه‌ای و پیمانکاری بودند، ارسال شد. این کانون‌های تفکر به‌عنوان مؤسساتی که عمدتاً متمرکز بر سیاستگذاری‌های بخش دولتی و همچنین سیاست بودند شناخته می‌شدند. در زیر نتایج این پژوهش در دو بخش «ارتباطات و همکاری» و همچنین «کانون‌های تفکر بریتانیا و شبکه‌های فراملی» ارائه می‌شود.

1. Institute for Public Policy Research (IPPR)
2. Demos
3. Compass
4. Adam Smith Institute
5. Fabian Society
6. Social Market Foundation
7. Hartwig Pautz
8. University of the west of Scotland

ارتباطات و همکاری

کانون‌های تفکر خروجی خود را به‌سوی نهادها و اشخاصی که تصور می‌کنند بازیگران اصلی در زمینه سیاستگذاری‌اند یا در آینده در آن موقعیت خواهند بود. مانند رهبران دولت‌ها و رؤسای احزاب گسیل می‌کنند. همچنین آنها خواهان تحت تأثیر قرار دادن افکار عمومی از طریق رسانه‌ها با هدف جلب حمایت تصمیم‌گیرندگانند. با وجود این چه کسانی در مرکز توجه کانون‌های تفکر قرار دارند؟

داده‌های پیمایشی جدول ۴ و ۵ نشان می‌دهد که در پاسخ پرسش چه کسی را می‌خواهید تحت تأثیر قرار دهید؟ میان کانون‌های تفکر آکادمیک و مدافع‌ای تفاوت اندکی وجود دارد. هر دو پاسخ‌دهنده علاقمند به تحت تأثیر قرار دادن سازمان‌ها و نهادهای دولتی‌اند، اگرچه پاسخ کانون‌های تفکر مدافع‌ای نشان می‌دهد با قوت بیشتری موافقت که دولتی‌ها هدف اصلی آنها باشند. سیاستمداران مخالف اهمیت کمتری برای کانون‌های تفکر آکادمیک نسبت به مدافع‌ای دارند، توضیح اینکه مسئله به طبیعت کار آنها باز می‌گردد.

جدول ۴. بر چه چیزی می‌خواهید تأثیر بگذارید؟ (کانون‌های تفکر مدافع‌ای)

مخالف	نه موافق / نه مخالف	موافق	کاملاً موافق
۰	۵	۴۰	۵۵
۰	۶	۳۳	۶۱
۷	۰	۴۳	۵۰

جدول ۵. بر چه چیزی می‌خواهید تأثیر بگذارید؟ (کانون‌های تفکر آکادمیک)

مخالف	نه موافق / نه مخالف	موافق	کاملاً موافق
۶	۰	۵۷	۳۷
۲۴	۲۲	۳۱	۲۳
۱۷	۰	۶۱	۲۲

مجموعه بعدی از داده‌ها برای پاسخ به پرسش با چه کسی برای رسیدن به اهداف ارتباط برقرار می‌کنید؟ است. تفاوت میان کانون‌های تفکر آکادمیک و مدافع‌ای در پاسخی که به پرسش جدول ۴ و ۵ داده شده بود روشن است. بدین جهت می‌توان همان پاسخ‌ها را برای پرسش اخیر نیز ارائه کرد. جداول ۶ و ۷ نتایج به دست آمده را نمایش می‌دهند. پاسخ کانون‌های تفکر مدافع‌ای بیان می‌کند که آنها در بیشتر اوقات، ابتدا با دانشگاهیان و سپس روزنامه‌نگاران و پس از آن با کانون‌های

تفکر دیگر گفتگو می‌کنند. نمایندگان مجلس با رتبه چهارم جزء شرکای ارتباطی مهم محسوب می‌شوند.

پاسخ‌های کانون‌های تفکر آکادمیک نشان می‌دهد که اولویت‌های آنان کمی متفاوت است: مهمترین شریک ارتباطی این کانون‌ها نیز دانشگاهیانند ولی رتبه بعدی به کارکنان دولت اختصاص دارد و پس از آن کانون‌های تفکر دیگر و سپس روزنامه‌نگاران.

به چه علت دانشگاهیان برای تحلیلگران کانون‌های تفکر تا این حد اهمیت دارند؟ شاید دلیلش این است که دانشگاهیان منبع اطلاعات، ایده‌ها و نقدها بوده و می‌توانند حقانیت و اعتبار مضاعفی را برای خروجی کانون‌های تفکر به وجود آورند. کانون‌های تفکر برای بدل شدن به واسطه‌های کارآمد ایده‌ها و نظرات، کارهای قوی و بی‌طرفانه دانشگاهیان را از دانش آکادمیک به سیاستگذاری‌های کاربردی مبدل می‌کنند.^۱

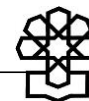
در ارتباط با اهمیت کارکنان دولت و نمایندگان مجلس تفاوت قابل توجهی میان کانون‌های تفکر آکادمیک و مدافع‌های وجود دارد.

جدول ۶. با چه کسانی برای دستیابی به اهداف ارتباط برقرار می‌کنید؟

(کانون‌های تفکر آکادمیک)

به‌ندرت	گاهی اوقات	اغلب	
۰	۰	۱۰۰	دانشگاهیان
۰	۱۸	۸۲	کارکنان دولت
۰	۳۱	۶۹	کانون‌های تفکر دیگر
۷	۳۲	۶۳	روزنامه‌نگاران
۳۸	۱۴	۴۷	کسب‌وکارها
۶۹	۱۸	۱۳	سیاستمداران داخلی
۴۶	۳۸	۱۵	وزرا
۵۴	۳۹	۷	نمایندگان مجلس
۸۵	۶	۹	اتحادیه‌ها
۹۲	۰	۸	اعضای مجلس اسکاتلند و ولز، ایرلند

1. Desai, 1994.

جدول ۷. با چه کسانی برای دستیابی به اهداف ارتباط برقرار می‌کنید؟
(کانون‌های تفکر مدافع‌ای)

اغلب	گاهی اوقات	به ندرت	
۸۸	۱۱	۰	دانشگاهیان
۶۷	۲۷	۵	روزنامه‌نگاران
۶۱	۳۳	۶	کانون‌های تفکر دیگر
۵۶	۲۳	۲۱	نمایندگان مجلس
۴۴	۵۰	۵	کسب و کارها
۴۵	۳۳	۲۲	کارکنان دولت
۳۹	۴۰	۲۱	وزرا
۲۲	۳۴	۴۴	اتحادیه‌ها
۲۱	۲۳	۵۶	سیاستمداران داخلی
۱۱	۴۸	۵۱	اعضای مجلس اسکاتلند و ولز، ایرلند

چون کارهای تحلیلگران کانون‌های تفکر آکادمیک ارتباط زیادی با نمایندگان مجلس ندارد بدین جهت ارتباط از سوی این مؤسسات با آنان برقرار نمی‌شود. شاید یکی از دلایل این مسئله به نحوه بررسی سیاست‌ها در پارلمان بازگردد. مانند آنچه در وست مینستر^۱ اتفاق می‌افتد^۲ و مشتری برای استفاده از کارهای کانون‌های تفکر آکادمیک وجود ندارد. بنابراین اعضای وست مینستر مخاطبان این قبیل کانون‌های تفکر نیستند.

کانون‌های تفکر مدافع‌ای شاید ارتباط بیشتری با نمایندگان مجلس به دلیل طبیعت کارهای سیاسی آشکار و وابستگی آنها به احزاب و نیروهای سیاسی داشته باشند. وانگهی کانون‌های تفکر مدافع‌ای به انتشار ایده‌ها و نظرات غیرمعمول و جذب‌کننده تیر نشریات، بیش از کانون‌های تفکر آکادمیک علاقمندند. این ایده‌ها شاید در بیشتر مواقع برای تدوین سیاست‌های مرتبط و قوی مفید نباشند، هرچند اگر نماینده مجلس بخواهد شهرتی برای خود دست‌وپا کند یکی از راه‌های رسیدن به این هدف استفاده از همین گزارش‌های پر زرق و برق تولید شده توسط این کانون‌های تفکر است.

همان‌گونه که ارقام نشان می‌دهند در اشاعه و نشر گزارش‌ها، کانون‌های تفکر مدافع‌ای ارتباطات رسانه‌ای اندکی بهتر نسبت به کانون‌های تفکر آکادمیک دارند. رسانه‌های وابسته به احزاب و گروه‌های فکری به‌منظور جلب توجه و نظر مردم، پوشش گسترده‌ای را برای تحلیلگران کانون‌های تفکر ایجاد می‌کنند. رسانه‌ها میدان جنگ برای سازمان‌های پژوهشی فراهم می‌کنند^۳ و به این ترتیب خود این رسانه‌ها نیز به عاملی برای شکل دادن به افکار عمومی بدل می‌شوند.

1. Westminster

2. Benz, 2004.

3. Smith, 1989, p.177.

برای کانون‌های تفکر آکادمیک نسبت به کانون‌های تفکر مدافعه‌ای ارتباط با وزرای دولت اهمیت کمتری دارد. شاید برای کانون‌های تفکر مدافعه‌ای این وزرا و مشاوران ویژه آنان نسبت به کارکنان دائمی دولت نفوذ و تأثیر بیشتری ایجاد کنند. پیوندهای غیررسمی و گفتگوهای پشت پرده مطمئناً در این‌گونه روابط اهمیت دارند. ضمن اینکه مشاوران ویژه با توجه به شناختی که دارند افرادی را که صاحب‌نظر و ایده باشند جذب کرده و مانند پلی میان سازمان‌ها، ادارات و انجمن‌های سیاسی عمل می‌کنند.

کسب‌وکارها، شرکای ارتباطی‌اند که زیر ۵۰ درصد از پاسخ‌دهندگان از هر دو گونه کانون تفکر اعلام کرده‌اند که اغلب یا گاهی اوقات با آنها ارتباط دارند. این موضوع شاید بازتاب این حقیقت باشد که کانون‌های تفکر کسب‌وکارها را جدی می‌گیرند.

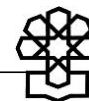
اتحادیه‌های تجاری فقط شرکای ارتباطی حاشیه‌ای‌اند. تنها ۷ درصد از پاسخ‌دهندگان در کانون‌های تفکر آکادمیک و ۲۲ درصد در کانون‌های تفکر مدافعه‌ای گاهی اوقات یا اغلب با اتحادیه‌ها در ارتباطند. میزان ارتباط میان گونه‌های مختلف کانون‌های تفکر، همانگونه که در داده‌های پیمایشی نشان داده شده است، تعجب‌آور نیست.

در ناحیه وست مینستر ویلیج^۱ کانون‌های تفکر در همسایگی یکدیگر فعالیت می‌کنند. این کانون‌ها برای درج مقاله در روزنامه‌ها و مباحث سیاسی با هم به رقابت می‌پردازند و همزمان برای به اشتراک گذاشتن منابع کمیاب و وسعت دادن به برنامه‌های مشترک با یکدیگر همکاری و ارتباط دارند.

جدول ۸. با چه سازمانی در داخل بریتانیا برای انجام فعالیت‌های

خود همکاری می‌کنند؟ (کانون‌های تفکر مدافعه‌ای)

به ندرت	گاهی اوقات	اغلب	
۱۷	۲۲	۶۱	دانشگاه‌ها
۱۷	۲۷	۵۶	احزاب
۶	۵۰	۴۴	کانون‌های تفکر دیگر
۱۶	۳۹	۴۴	نهاد‌های خیریه
۴۴	۱۷	۳۸	نهادها و سازمان‌های دولتی
۵۰	۳۳	۲۲	کارفرمایان
۶۱	۲۲	۱۷	اتحادیه‌ها
۸۳	۱۱	۶	مشاوران

جدول ۹. با چه سازمانی در داخل بریتانیا برای انجام فعالیت‌های خود همکاری می‌کنند؟ (کانون‌های تفکر آکادمیک)

بهن‌درت	گاهی اوقات	اغلب
۰	۲۱	۷۹
۰	۲۹	۷۱
۰	۳۲	۶۸
۱۴	۲۱	۶۴
۵۱	۳۲	۱۷
۶۵	۲۱	۱۴
۴۹	۴۴	۷
۷۹	۲۱	۰

کانون‌های تفکر بریتانیا و شبکه‌های فراملی

در جهانی که امکان اشتراک دانش از طریق فناوری‌های ارتباطی و اطلاعاتی آسان شده است و در آن سیاستگذاری‌های توسعه‌ای در یک کشور با دقت و موشکافی از سوی کشورهای دیگر بررسی و مطالعه می‌شوند، ضرورت دارد بررسی و ارزیابی فعالیت‌های کانون‌های تفکر در برگیرنده تحلیل ارتباطات فراملی و شبکه‌های همکاری باشد. این بخش نحوه ارتباط و همکاری کانون‌های تفکر بریتانیا را با سازمان‌های خارج کشور شرح خواهد داد.

جدول ۱۰. با چه سازمان‌هایی در خارج بریتانیا برای انجام فعالیت‌های خود همکاری می‌کنند؟ (کانون‌های تفکر مدافعه‌ای)

بهن‌درت	گاهی اوقات	اغلب
۳۸	۲۷	۳۳
۶۱	۱۷	۲۲
۵۵	۳۳	۱۲
۶۶	۲۲	۱۲
۷۲	۲۲	۵
۸۳	۱۷	۰
۷۷	۲۲	۰
۱۰۰	۰	۰
۱۰۰	۰	۰
۱۰۰	۰	۰

جدول ۱۱. با چه سازمان‌هایی در خارج بریتانیا برای انجام فعالیت‌های خود همکاری می‌کنند؟ (کانون‌های تفکر آکادمیک)

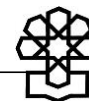
اغلب	گاهی اوقات	به ندرت	
۱۲	۳۳	۵۵	دانشگاه‌ها
۳۳	۲۵	۴۱	کمیسیون اتحادیه اروپا (EU)
۲۵	۳۳	۴۲	نهادهای و سازمان‌های دولتی
۲۲	۶۷	۹	سایر کانون‌های تفکر
۸	۰	۹۲	کارفرمایان
۷	۰	۹۳	اتحادیه‌های تجاری
۰	۵۸	۴۱	سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه
۰	۵۰	۴۹	نهادهای خیریه
۰	۱۶	۸۳	مشاوران
۰	۰	۱۰۰	احزاب سیاسی

همان‌گونه که جدول ۱۰ و ۱۱ نمایش می‌دهند کانون‌های تفکر بریتانیایی برای همکاری با سازمان‌های مستقر در خارج کشور نسبتاً بی‌میل به نظر می‌رسند. سایر کانون‌های تفکر، کمیسیون اتحادیه اروپا، دانشگاه‌ها و احتمالاً سازمان‌های خیریه در میان شرکایی قرار دارند که کانون‌های تفکر مدافع‌ای همکاری مداومی با آنها دارند. ولی با وجود این تنها ۱۲ تا ۳۳ درصد کانون‌های تفکر مدافع‌ای اظهار کرده‌اند که اغلب یا به‌طور مداوم با آنها همکاری داشته‌اند.

برای کانون‌های تفکر آکادمیک کمیسیون اتحادیه اروپا، ادارات دولتی و سایر کانون‌های تفکر شرکای مهمی‌اند که این کانون‌های تفکر با آنها همکاری می‌کنند. حتی سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه یا OECD^۱ تنها شریکی است که گاهی اوقات با آن همکاری صورت می‌گیرد.

احزاب سیاسی نقشی در همکاری با کانون‌های تفکر آکادمیک - که به پرسشنامه‌ها پاسخ داده‌اند - ندارند. در حالی که کانون‌های تفکر مدافع‌ای گاهی اوقات با احزاب سیاسی خارجی همکاری داشته‌اند. تفاوت بزرگی در همکاری با دولت‌های خارجی وجود دارد. در حالی که این ارتباط اهمیت خیلی کمی برای کانون‌های تفکر مدافع‌ای دارد. یک‌چهارم از پاسخ‌دهندگان در میان کانون‌های تفکر آکادمیک اعلام کرده‌اند که با دولت‌های خارجی همکاری دارند.

۱. Organization for Economic Co-operation and Development سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه

جدول ۱۲. چرا کانون تفکر شما به دنبال برقراری ارتباطات با نهادهایی در خارج بریتانیاست؟
(کانون‌های تفکر مدافع‌های)

اهمیتی ندارد	اهمیت کم	اهمیت متوسط	مهم	خیلی مهم	
۰	۰	۶	۶۶	۲۷	تبادل ایده‌ها و نظرات
۰	۰	۵	۶۷	۲۷	یادگیری از دیگران
۰	۰	۲۷	۶۱	۱۱	ترویج یک ایده
۱۱	۱۶	۲۲	۴۴	۶	به‌دست آوردن بودجه
۱۱	۵	۳۹	۳۳	۱۱	تحت تأثیر قرار دادن دیگری
۲۲	۵۰	۲۸	۰	۰	تبادل کارکنان

جدول ۱۳. چرا کانون تفکر شما به دنبال برقراری ارتباطات با نهادهایی در خارج بریتانیاست؟
(کانون‌های تفکر آکادمیک)

اهمیتی ندارد	اهمیت کم	اهمیت متوسط	مهم	خیلی مهم	
۰	۹	۲۷	۲۷	۳۶	به‌دست آوردن بودجه
۰	۰	۲۰	۵۵	۲۵	تبادل ایده‌ها و نظرات
۹	۱	۱۸	۴۵	۲۷	یادگیری از دیگران
۹	۱۸	۱۸	۲۸	۲۷	ترویج یک ایده
۰	۱۹	۲۱	۵۱	۰۹	تحت تأثیر قرار دادن دیگری
۲۷	۲۷	۲۶	۱۹	۰	تبادل کارکنان

آیا این بی‌میلی ریشه در نبود علاقه به دریافت ایده‌ها و نظرات از خارج کشور دارد؟ زمانی که از کانون‌های تفکر پرسیده می‌شود؛ چگونه می‌خواهید منافع سازمان خود را از طریق کسب ایده‌ها و نظرات از خارج کشور شناسایی کنید؟ فقط کمتر از ۷۵ درصد از پاسخ‌دهندگان از میان کانون‌های تفکر مدافع‌های و ۸۳ درصد از پاسخ‌دهندگان کانون‌های تفکر آکادمیک به‌طور قوی یا خیلی قوی علاقمند به بهبود خط‌مشی خود از طریق دریافت ایده‌ها و نظرات از خارج کشورند.

هرچند که همکاری مستقیم با سازمان‌های پژوهشی، دولت‌ها و احزاب سیاسی سایر کشورها در صورتی که هدف یادگیری بهبود و توسعه خط‌مشی‌ها از خارج کشور باشد ضرورتی ندارد.

گذشته از این برای کانون‌های تفکری که نیازمند تولید سریع ایده و فراهم آوردن نظرات باشند، همکاری‌های فراملی می‌تواند پیچیده، همراه با صرف منابع فراوان و وقت‌گیر باشد که برای کانون‌های تفکر مناسب نیست. آمریکا، آلمان، سوئد، نروژ، فرانسه، چین و هند کشورهایی‌اند که پایش و مطالعه دقیق دیدگاه‌های آنها برای کانون‌های تفکر بریتانیایی جالب است.

زمانی که از کانون‌های تفکر پرسش می‌شود که چه عواملی مشوق همکاری و ارتباط با سایر کانون‌های تفکر در کشورهای دیگر است؟ پاسخ‌دهندگان بریتانیایی از میان کانون‌های تفکر مدافع‌های؛

تبادل ایده‌ها و نظرات، یادگیری از دیگران و همچنین ترویج ایده‌ها و نظرات را سه عمل مهم‌تر عنوان کرده‌اند.

داده‌های به دست آمده از کانون‌های تفکر آکادمیک تصویر اندکی متفاوت را نمایش می‌دهند. در حالی که تبادل ایده‌ها و یادگیری از دیگران دو عامل مهم‌تر برای همکاری با کانون‌های تفکر خارج بریتانیاست، تحت تأثیر قرار دادن دیگران و کسب درآمد هم مهم ارزیابی شده است.

کانون‌های تفکر بریتانیایی با ویژگی کانون‌های تفکر جهانی

در سال‌های اخیر رشد انواع گوناگونی از کانون‌های تفکر به‌ویژه کانون‌های تفکر شبکه‌ای و کانون‌های تفکر جهانی را شاهدیم. در حالی که کانون‌های تفکر بیشتری در حال ظهور در سراسر جهانند، کانون‌های تفکری نیز وجود دارند که همزمان با فعالیت‌های محلی در درون کشور خود فعالیت‌های جهانی دارند. کانون‌های تفکر اخیر راهبردهایی را در پهنه جهانی اجرا می‌کنند که براساس آن از چندین مرکز فیزیکی عملیاتی (دفاتر اجرایی) بهره می‌برند. این مراکز می‌توانند به‌صورت محلی و در چند نقطه در داخل یا خارج کشور مستقر باشند.

در جدول ۱۴ کانون‌های تفکر بریتانیایی که دارای ویژگی کانون‌های تفکر جهانی‌اند همراه با نوع گرایش ساختاری آنها و زمان تأسیس هریک نشان داده شده است.

جدول ۱۴. کانون‌های تفکر بریتانیایی دارای ویژگی کانون‌های تفکر جهانی

تأسیس	گرایش ساختاری	کانون تفکر جهانی
۱۸۳۱	بدون وابستگی و خودگردان	مؤسسه خدمات متحده سلطنتی (RUSI)
۱۹۲۰	بدون وابستگی و خودگردان	چتھام هاوس یا مؤسسه سلطنتی امور بین‌الملل (RIIA)
۱۹۶۰	شبه‌دولتی	مؤسسه توسعه ماورای بحار (ODI)
۱۹۷۷	بدون وابستگی و خودگردان	مؤسسه آدام اسمیت (ASI)
۲۰۰۲	بدون وابستگی و خودگردان	دموس (Demos)

برخی از کانون‌های تفکر برجسته بریتانیا

انجمن فابین^۱

انجمن فابین سازمانی سوسیالیستی است که حوزه فعالیت آن در کشور بریتانیا قرار دارد. هدف و قصد این انجمن گسترش تفکر و اصول سوسیالیسم از طریق روش‌های تدریجی و اصلاح‌طلبانه است. این انجمن نهادهای پرشماری را برای حزب کارگر ایجاد کرده و متعاقباً بر سیاست‌های دولت‌های برخاسته از استعمارستیزی امپراتوری بریتانیا به‌ویژه هند و سنگاپور تأثیر گذاشته است. انجمن فابین اساساً متعهد به استقرار اقتصاد سوسیالیستی در کنار التزام به امپراتوری بریتانیا به‌عنوان یک نیروی مدرن و پیشرو بوده است. امروزه این انجمن به‌عنوان کانون تفکر فعالیت می‌کند و یکی از ۱۵ انجمن سوسیالیستی وابسته به حزب کارگر است. انجمن‌های مشابه انجمن فابین در کشورهای استرالیا (انجمن فابین استرالیا)، کانادا (بنیاد داگلاس - کلدول) و در سیسیل ایتالیا (انجمن فابین سیسیل) و نیوزیلند وجود دارند.

تأسیس انجمن فابین

انجمن فابین در چهارم ژانویه ۱۸۸۴ به‌عنوان شاخه‌ای از نهادی که یک سال پیش از تأسیس آن تحت عنوان «انجمن دوستی زندگی نو» تأسیس شده بود، بنیاد نهاده شد. این انجمن از ایده تجدید عصر سانس در اروپای غربی حمایت کرده و آن را در سراسر جهان ترویج می‌کند. انجمن فابین به‌دلیل تفکر ایجاد تغییرات تدریجی در جامعه به‌جای تغییرات انقلابی نام خود را از فابیوس ماگزیموس سردار رمی گرفته است. این سردار برای مقابله با سپاه کارتاژ به رهبری هانیبال از تاکتیک‌های ایجاد آزار، اذیت و فرسودن به‌جای درگیری تن به تن استفاده می‌کرد.

دیدگاه‌های اولیه فابین‌ها

اولین گزارش چاپی انجمن فابین، در دوره آغازین قرن بیستم با دوره اصلاحات لیبرالی همزمان بود و از ایده عدالت اجتماعی حمایت می‌کرد. پیشنهاد فابین‌ها به‌طور قابل توجهی مترقی‌تر از آن چیزی بود که در قانون اصلاحات لیبرالی تصویب شده بود. انجمن فابین در سال ۱۹۰۶ برای معرفی و شناساندن دستمزد پایه و در سال ۱۹۱۱ برای ایجاد نظام پوشش جامع سلامت و در سال ۱۹۱۷ به‌منظور منسوخ کردن مقام سناتوری موروثی اقدام به لابی‌گری کرد.

این انجمن مدافع انجام اصلاحات در سیاست خارجی امپراتوری بریتانیا به‌عنوان راهی برای انجام اصلاحات انترناسیونالیستی، حامی الگوی سیاست جامع رفاه اجتماعی بر مبنای الگوی آلمانی بیسمارک و منتقد لیبرالیسم گلدستون به‌دلیل اعتقاد به فردگرایی (اصول آزادی فردی در سیاست و اقتصاد) در درون کشور و انترناسیونالیسم در بیرون آن بودند. انجمن مدافعه^۱ برای تعیین حداقل دستمزد جهت جلوگیری از شیوه کاستن از دستمزدها برای جبران کمبودها به‌جای سرمایه‌گذاری در ابزارهای سرمایه‌ای توسط صنایع بریتانیا؛ پاکسازی محلات کثیف (زاعه‌ها) و ارائه خدمات بهداشتی در چارچوب امپراتوری برای پرورش افرادی که مولد بوده و از نظر نظامی نیز بهتر باشند در مقابل افرادی که در حال حاضر در شهرها زندگی می‌کنند و از نظر بدنی ضعیف بوده و بی‌روحیه و غیرمولدند و همچنین برپایی نظام آموزش و پرورش ملی. زیرا در کلاس‌های درس جنگ‌های آینده امپراتوری برای دستیابی به کامیابی‌های تجاری شکست می‌خورد.

نسل دوم اعضای انجمن

در دوره میان دو جنگ جهانی نسل دوم فابین‌ها مانند نویسندگانی چون آر. اچ. تاونی^۲ و جی. دی. اچ. کول^۳ و هرولد لاسکی^۴ شروع به تأثیرگذاری بر افکار سوسیال دمکرات‌ها کردند. در همین زمان بود که بسیاری از رهبران آینده جهان سوم در معرض افکار فابین‌ها قرار گرفتند. در میان این مردان می‌توان از افراد برجسته‌ای چون جواهر لعل نهرو که چارچوب سیاست‌های اقتصادی هند را براساس افکار فابین‌های سوسیالیست پی‌ریزی کرد و آنی بسانت^۵ مرشد نهرو و رئیس حزب کنگره ملی نام برد. همچنین ابافمی آلولوو^۶ که در جریان جنگ‌های داخلی نخست‌وزیر سرزمین‌های غربی کشور نیجریه شد از اعضای فابین پس از سال ۱۹۴۰ بود.

فابین‌های معاصر

در طول قرن بیستم انجمن همواره در محافل حزب کارگر صاحب نفوذ بوده است. این نفوذ از طریق اعضای چون رمزی مک دونالد، کلمنت اتلی، آنتونی کراسلند و اخیراً نیز از طریق شیرلی ویلیامز، تونی بلر، گوردن بران، گوردن مارسون و اد بالز بوده است.

-
1. Advocacy
  2. R.H.Towney
  3. G.D.H. Cole
  4. Harold Laski
  5. Annie Besant
  6. Obafemi Awolowo

در سال‌های اخیر گروه فابین‌های جوان که شالوده آن در سال ۱۹۶۰ پایه‌ریزی شد و هم‌اکنون به یک شبکه و سازمان بحث و گفتگوی مهم برای اعضای جوان (زیر ۳۱ سال) حزب کارگر بدل شده است، در انتخابات سال ۱۹۹۴ برای رهبران حزب و تونی بلر نقش ایفا کرد. امروزه حتی شبکه زنان فعال فابین و همچنین گروه‌های فابین اسکاتلند و ولز نیز به وجود آمده‌اند.

در سال ۲۰۰۹ وب سایت انجمن اعلام کرد که ۶۲۸۶ عضو دارد و در سال ۲۰۱۴ نیز همین وب سایت تعداد اعضای را ۶۶۲۴ نفر اعلام کرد. در حال حاضر اعضای کشوری فابین در بالاترین میزان نسبت به ۳۵ سال گذشته قرار دارد؛ این تعداد ۲۰ درصد بالاتر از زمانی است که در سال ۱۹۹۷ حزب کارگر بر سر کار آمد و دو برابر زمانی است که کلمنت آتلی در سال ۱۹۵۱ از رهبری حزب کارگر کناره‌گیری کرد.

نفوذ بر دولت کارگری

با روی کار آمدن دولت کارگری در سال ۱۹۹۷ نقش انجمن فابین مانند انجمن‌های گفتگو یا رسانه‌ها شد که امکان تبادل آراء، نظرات و ایده‌های جدید حزب کارگر و همچنین رویکردهای بسیار مهم در گستره حزب را فراهم می‌کرد.

مهمترین همکاری و کمک انجمن فابین به سیاست‌های دولت حزب کارگر گزارش سال ۱۹۹۲^۱ در حمایت از استقلال بانک انگلیس^۲ بود. بالز پیش از این که کارش را با گوردن براون آغاز کند و در زمان نوشتن گزارش نویسنده نشریه فایننشال تایمز^۳ بود. کمیسیون مالیات سال ۲۰۰۰ انجمن فابین با تحت تأثیر قرار دادن سیاست‌ها و راهبردهای دولت کارگری به‌منظور افزایش قابل توجه مالیات عمومی اعتبار گسترده‌ای کسب کرد.

کانون تفکر برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی^۴

ظهور بسیاری از کانون‌های تفکر در کشور انگلیس به سبب پیش‌بینی بروز بحران‌های اقتصادی و بی‌ثباتی‌های سیاسی یا تنش‌های اجتماعی بوده است. در حالی که ارتباط میان عقاید و حوادث بسیار پیچیده است. در بریتانیا تاریخچه کانون‌های تفکر موجب پشتیبانی از دیدگاهی می‌شود که عقاید و ایده‌ها برخاسته از شرایط محیطی باشند و به‌نظر می‌رسد عکس این موضوع درست نباشد.

1. Ed balls
2. Bank Of England
3. Financial Times
4. Policy and Economic Planning

گرایش به برپایی کانون‌های تفکر به‌منظور بروز تنش‌های سیاسی و اجتماعی ریشه در پیشتر دارد. یعنی زمانی که انجمن فابین، اولین گروه بریتانیایی که ویژگی‌های یک کانون تفکر را به همراه داشت در سال ۱۸۸۴ تأسیس شد.

دهه ۸۰ قرن نوزدهم (۱۸۸۰) مقارن با رکود اقتصادی و ناآرامی‌های اجتماعی بود که پس از دوران طلایی سرمایه‌داری عصر ویکتوریا پدید آمده بود. امور و وظایفی که برعهده دولت نهاده شده بود، پس از یک قرن تغییر شتابان در حوزه صنعت، رشد و پیچیدگی قابل ملاحظه‌ای یافته بود و احزاب سیاسی در سال شروع برگزاری گردهمایی انجمن فابین با چالش‌های نویی مانند جذب اکثریت طبقه کارگر از طریق کسب رضایت حوزه‌های انتخابیه و رأی‌دهندگان روبرو شده بودند.

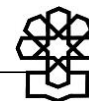
موقعیت زمانی که مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی^۱ پا به عرصه وجود گذاشت حائز اهمیت است. درست یک سال پیش از تأسیس این کانون تفکر در آمریکا سقوط وال استریت منتهی به ورشکستگی‌های گسترده، بیکاری فراگیر و بحران‌های اقتصادی در بسیاری از کشورها شد. وضعیت بریتانیا نیز به سرعت رو به وخامت گذاشت. وجود بیش از دو میلیون بیکار و چشم‌انداز ورشکستگی ملی امید به تجدید حیات اقتصادی پس از جنگ را که عمر کوتاهی داشت کم‌رنگ کرد. شعار «(ساخت) خانه‌هایی در شأن قهرمانان» که دولت ائتلافی به رهبری دیوید لوید جرج طرح کرده بود و طی انتخابات ۱۹۱۸ به قدرت رسید، هیچگاه عملی نشد.

اروپا نیز در مقابل دو مشکل بزرگ قرار گرفته بود، یکی فروپاشی قرارداد ورسای که پس از جنگ جهانی اول منعقد شده بود و دیگری به صدا درآمدن زنگ‌های خطر برای خیزش نازیسم در آلمان.

مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی در سال ۱۹۳۱ در پاسخ به مقاله ماکس نیکلسون^۲ تحت عنوان «برنامه‌ریزی ملی برای بریتانیا» که در ماه فوریه همان سال در نشریه ویک‌اند ریو^۳ انتشار یافت، تأسیس شد. در این مقاله مباحثی درخصوص تجدید ساختار سیاسی، اقتصادی و اجتماعی بریتانیا مطرح شده بود که از عناوین مهم آن می‌توان به انتقال گسترده قدرت از وست مینستر^۴ و وایت‌هال و همچنین حاکمیت مستقل و انعطاف‌پذیر صنعت اشاره کرد. در این مقاله پیشنهاد شده بود که ماشین دولت به‌طور ریشه‌ای باید تغییر کند و تعداد وزرای کابینه به ۱۰ نفر کاهش یابد. اداره پست و وزارت کار باید به سازمان‌های زیرساختی خودمختار مبدل شوند و اولویت‌ها به تأسیس سازمان‌های کاربردی علمی نظیر اداره آمار و استانداردها داده شود.

---

1. Policy and Economic Planning
2. Max Nicholson
3. Week-End Review
4. West Minister

مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی در دهه ۳۰ قرن بیستم

در ابتدای این دهه مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی طرحی را برای تدوین یک برنامه ملی جامع و نظام‌مند در طی سه سال برنامه‌ریزی کرد ولی هیچگاه نتوانست به اهداف خود در این زمینه دست یابد. لذا رویکرد مؤسسه از انجام پروژه‌های جامع و فراگیر به ارائه طرح‌های کوچکتر و حرکت گام‌به‌گام برای رسیدن به هدف که همان اعمال نفوذ بر تصمیم‌گیری دستگاه‌های دولتی بود تغییر کرد.

در پیگیری راهبرد اخیر، طی سال‌های ۱۹۳۲ تا ۱۹۳۹ مؤسسه، سلسله گزارش‌هایی را در زمینه چند صنعت زیرساختی از جمله؛ آهن و فولاد، پنبه، زغال‌سنگ، ساخت و توسعه مسکن، گاز و همچنین محل استقرار صنایع منتشر کرد. این سلسله گزارش‌ها و گروهی که در تدوین و تولید آن دست داشتند مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی را در ارتباط و تماس با افراد کلیدی صنایع مختلف قرار داد. راهبرد این مؤسسه تأثیرگذاری و نفوذ بر این قبیل اشخاص و همچنین تکیه بر نشر و چاپ اطلاعات برای رساندن پیام خود به مخاطبان گسترده‌تر بود.

بخش دوم این راهبرد نشان داد که در طی سال‌های ۱۹۳۳ تا ۱۹۳۹ کاملاً موفق بوده است. در این سال‌ها دیگر غیرمعمول بود که گزارش‌های مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی متعاقباً با مقالاتی که در نشریات مهم چاپ می‌شد دنبال نشود. فروش نشریات مؤسسه گرچه خیلی چشمگیر نبود ولی قابل توجه بود.

برای نمونه گزارشی در خصوص مطبوعات بریتانیا که در سال ۱۹۳۸ منتشر شد طی ۱۰ روز ۵۰۰ نسخه فروش داشت. اگرچه این مؤسسه هیچ رابطه رسمی با دولت وقت نداشت ولی طی آن سال‌ها، اعضای همه احزاب سیاسی که وزرا را هم شامل می‌شد در فعالیتهای مطالعاتی آن حضور داشتند. علی‌رغم احتیاط‌های اولیه دولت به تدریج محدود شدن دخالت خود را برای کاستن از بیکاری پذیرفت. برای تخمین میزان تأثیرگذاری مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی بر دولت، می‌توان اقدامات دولت به‌منظور توسعه منطقه‌ای و محلی استقرار صنایع که در قانون مصوب در سال ۱۹۳۶ تحت عنوان بازسازی مناطق ویژه منعکس شد و همچنین کمیسیون بارلو در سال ۱۹۳۷ برای توزیع جغرافیای جمعیت صنایع، که متأثر از گزارش‌ها و نظرات مؤسسه بودند را بررسی کرد.

در سال ۱۹۳۷؛ مؤسسه دو گزارش دیگر با عناوین «خدمات بهداشت و سلامت در بریتانیا» و «خدمات اجتماعی در بریتانیا» منتشر کرد. گزارش «بهداشت و سلامت در بریتانیا» در همان روز انتشار با مقالاتی در یازده روزنامه ملی و استانی مورد استقبال قرار گرفت و در ۱۹۴۰ نیز پوشش گسترده‌ای یافت. مقالات تفسیری و انتقادی بسیاری از سوی نشریات حرفه‌ای مانند مجله پزشکی بریتانیا^۱ و نشریه لن ست^۲ در مورد این گزارش منتشر شد و طی بیانیه‌ای از سوی انجمن پزشکی

1. British Medical Journal
2. The Lancet

بریتانیا مورد استقبال قرار گرفت. در دولت، طبق اظهارات سر ویلیام جیمسون^۱ مدیر ارشد بهداشت و درمان، این گزارش در وزارت بهداشت و درمان مبدل به یک نوشته مقدس^۲ شده بود. همچنین ایشان مدعی بود «گزارش بهداشت و سلامت در بریتانیا را به‌عنوان اساس طرح قانونی خدمات ملی بهداشت و سلامت مورد استفاده قرار داده است».

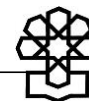
مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی در دوران جنگ جهانی دوم (۱۹۳۹-۱۹۴۵)

جنگ جهانی برای مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی هم تهدید و هم فرصت بود. در طول دهه ۳۰ قرن بیستم مؤسسه منادی خط‌مشی ملی برای درمان مشکل بیکاری و درک خواست و منافع ملی، پشتیبانی از مباحث با انجام مطالعات دقیق و جزئی‌نگر در مورد موضوعاتی که نگرانی بالایی را در جامعه برمی‌انگیزند بود و تا سال ۱۹۳۹ بخشی از این خواست‌ها محقق شده بودند. بیکاری ناپدید و اقتصاد متوقف شده بود و جنگ به‌عنوان چالشی بلندمدت در مرکز برنامه‌ریزی و نظارت‌ها قرار گرفته بود. درک عزم و خواست ملی که مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی در اوایل ۱۹۳۰ سعی در گسترش آن داشت، ضروری‌تر شده بود. اگر مردم متقاعد می‌شدند (همانگونه که در ابتدا نشده بودند) جنگ حاضر برای آینده کشور مهم است، برنامه‌ریزی (هرچند با مفهومی غیردقیق) حالا دیگر اهمیت پیدا می‌کرد.

مدت کوتاهی پس از حمله هیتلر به لهستان مقاله‌ای تحت عنوان «نوسازی، ۱۹۱۶-۱۹۱۹» منتشر شد که نظر کلی مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی در این محدوده زمانی را نشان می‌داد و به خواننده مقاله خاطر نشان می‌کرد که نیازی به تکیه بر تجربه آن سوی آب‌ها برای اثبات این مطلب که برنامه‌ریزی می‌تواند در بریتانیا هم اجرا شود، نیست.

طی ماه‌های ابتدایی سال ۱۹۳۹ تعدادی از اعضای مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی جذب پست‌های سایه مانند پیش‌بینی جنگ و به مرور هرچه بیشتر درگیر این امور شدند. در جولای ۱۹۳۹ چندین ماه پیش از آغاز جنگ گروهی به نام «گروه اهداف پس از جنگ»^۳ تشکیل شد که هرچند به‌طور رسمی در مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی ادغام نشد ولی تخصص‌های آنان را جذب و برخی اعضای آن را نیز به کار گرفتند. این گروه طی ماه آگوست آن سال پیش‌نویس سه سند را آماده کرد. در ۸ سپتامبر یک هفته پس از آغاز درگیری‌ها، پیش‌نویس مطلبی در مورد مشکلات اهداف جنگ، مراحل صلح و نظم جهانی به جریان افتاد. کمتر از یک ماه بعد این مستند به ۴۰ صفحه رسید و عنوان «نظم اروپا و نظم جهانی؛ ما برای چه می‌جنگیم؟» را به خود گرفت. در جولای سال ۱۹۴۲

1. Sir William Jameson
2. Bible
3. Post War Aims Group

حجیم‌ترین مقاله‌ای که تا آن تاریخ مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی منتشر کرده بود با عنوان «برنامه‌ریزی برای رفاه اجتماعی» بود. در این مقاله تعیین حداقل درآمد خانواده، کمک هزینه فراگیر برای خانواده‌ها و وزارتخانه‌ای مستقل برای ایجاد امنیت اجتماعی با انجام مدیریت درآمدها و خدمات بهداشتی و درمانی ملی پیشنهاد شده بود.

نخستین پروژه پس از جنگ

در دوران اولیه پس از جنگ روشن بود جنبشی که توسط مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی طی دهه ۱۹۳۰ ایجاد شده بود تقویت خواهد شد. شیوه‌های نوین برنامه‌ریزی که این مؤسسه منادی آن بود کشور را یاری کرد تا در جنگ به پیروزی برسد و حزب کارگر که در سال ۱۹۴۵ دولت را در دست گرفته بود قول داد روش‌های برنامه‌ریزی را در زمان صلح نیز ادامه دهد. در کنار مشکلات پس از جنگ مانند استفاده ناکافی از منابع، تجهیز صنایع و ارائه خدمات ضروری، دو مشکل دیگر یعنی صادرات کالا به میزان کافی برای تأمین مالی بدهی‌های خارجی کشور و نیز نزول سریع تجارت کشور بریتانیا قرار داشت که در ماه ژوئن سال ۱۹۴۷ در گزارش مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی تحت عنوان «بریتانیا و تجارت خارجی» که بر ضرورت یک اقدام و حرکت فوری در زمینه صادرات تأکید داشت منعکس شد.

از گزارش‌های مهم منتشر شده در این دوره می‌توان به عناوین زیر اشاره کرد:

- سیاست بلندمدت سوخت (۱۹۴۷)

- پیروی از روش‌های اتحادیه‌های صنفی (۱۹۴۸)

- هنرهای تجسمی (۱۹۴۶)

- سینما حقیقت (۱۹۴۷)

- اقتصاد چاپ و نشر کتاب (۱۹۵۱)

- صنعت و هنر (۱۹۵۱)

- صنعت فوتبال (دو مقاله) (۱۹۵۱)

- صنعت کریکت (۱۹۵۶)

- دولت و صنعت (۱۹۵۲)

مطالعات اروپایی (۱۹۵۶-۱۹۷۸)

اقدام مهم مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی در دهه ۱۹۵۰ انجام مطالعاتی در مورد وضعیت اروپای غربی است که در زیر عناوین آن ارائه شده است:

- جامعه زغال‌سنگ و فولاد اروپا (۱۹۵۶)

- بریتانیا و جامعه اروپا (۱۹۶۴)

- تهیه گزارشی در مورد کشاورزی، مالیات و سیاستگذاری منطقه‌ای برای کمیسیون اروپا با عنوان فردای اروپا: ۱۶ کشور اروپایی به آینده نظر دارند.

سیاستگذاری در حوزه قوانین اساسی و امور داخلی (۱۹۵۴-۱۹۷۸)

مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی مدت مدیدی طرفدار انجام تغییرات عمده در قوانین کشور بود و این خواست منجر به ارائه پیشنهاد اصلاحی در سال‌های دهه ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ شد. در سال ۱۹۵۶ مقاله‌ای تحت عنوان «انجام اصلاحات در مجلس عوام» توسط گروه مطالعات پارلمانی^۱ این مؤسسه نوشته شد. این کار با کارهای بیشتری توسط گروه مطالعات پارلمانی دنبال و توسط انجمن پژوهش‌های علوم اجتماعی^۲ نیز تأمین مالی شد. این تولیدات به نگارش دو مقاله زیر منجر شدند:

۱. اعضای پارلمان و اطلاعات آنها (۱۹۷۰)

۲. بررسی حساب‌های دولتی توسط پارلمان (۱۹۷۴)

در این دوره زمانی همچنین گزارش‌ها و مقالات زیر تولید شدند:

- رشد در اقتصاد بریتانیا (۱۹۶۰)

- برنامه‌ریزی اقتصادی در فرانسه (۱۹۶۰)

- تبعیض نژادی (۱۹۶۷)

- حمل‌ونقل شخصی و سیاستگذاری حمل‌ونقل (۱۹۷۳)

- مطالعه تطبیقی برنامه‌ریزی و سیاستگذاری اقتصادی در بریتانیا، فرانسه و آلمان تأمین مالی شده توسط بنیاد فورد.

- فراتر از چانه‌زنی در مورد دستمزد (۱۹۷۰)

- هزینه بیکاری (۱۹۷۶)

- فناوری پیشرفته اروپایی (۱۹۶۹)

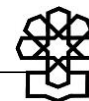
- ۱۰ نوآوری (۱۹۷۲). براساس گزارشی که برای شورای مشورتی مرکز علم و صنعت تولید شده بود.

- نوآوری و بهره‌وری ملی شده (۱۹۷۷)

- نگرش ملی و تأمین مالی صنعت (۱۹۷۲) این گزارش نهادهای مالی بریتانیا را با بانک‌های

1. Study of Parliament Group

۲. Social Science Research Council سازمانی غیرانتفاعی و بدون وابستگی که هدف آن کمک به گسترش پژوهش در زمینه علوم اجتماعی و رشته‌های مرتبط بوده و در ایالات متحده آمریکا مستقر است.

از مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی تا مؤسسه مطالعات سیاسی (۱۹۷۶-۱۹۷۸)

در جلسه‌ای که با حضور اعضای کمیته اجرایی و کارکنان ارشد مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی در اکتبر سال ۱۹۷۲ برگزار شد آینده این مؤسسه نیز مورد بحث قرار گرفت. در این جلسه پرسش، ابهام یا انتقادی در مورد گذشته مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی وجود نداشت، بلکه حاضران در جلسه در این خصوص هم‌رأی بودند که ضرورت دارد تا مؤسسه برای پاسخگویی به مشکلاتی که کشور را احاطه کرده است ظرفیت‌های خود را افزایش دهد. اریک رول^۱ از لزوم برپایی مؤسسه‌ای نظیر امریکن بروکینگز^۲ و همچنین نهاد جدیدی با نام مرکز مطالعات سیاستگذاری‌های اجتماعی^۳ که فعالیت‌هایش به میزان زیادی با مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی همپوشانی داشت، سخن گفت. با در نظر گرفتن مطالب و پیشگویی مطرح شده در این جلسه مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی تلاش کرد تا با تکیه بر توانایی‌های موجود خود توسعه یابد. در مرحله اول مؤسسه تصمیم گرفت کادر پژوهشی خود را از ۲۵ به ۳۵ نفر افزایش دهد که این موضوع مستلزم افزایش درآمدهای جاری معادل دو برابر بودجه وقت بود. منابع درآمدی جدیدی که بیشتر از سوی صنایع بود فراهم آمدند در حالی که میزان برخی منابع درآمدی قدیمی کاهش یافت یا از میان رفت. در نهایت تداوم فزاینده تورم منتج شد به این که مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی تنها بتواند درآمد متعادلی برای کادر ثابت خود فراهم کند و افزایش تعداد کارکنان امکان‌پذیر نشود.

دلیل به گوش رسیدن صحبت‌هایی از گوشه و کنار برای تأسیس مؤسسه‌ای مانند بروکینگز این بود که با وجود این که فعالیت‌های مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی به‌عنوان مؤسسه‌ای پژوهشی در زمینه علوم اجتماعی به‌طور مداوم رو به رشد بود، ولی امواج پی در پی مشکلات بریتانیا سرعتی بیش از آن داشتند.

همان‌گونه که بحران دهه ۱۹۳۰ مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی را خلق کرد. مشکلات دهه ۱۹۷۰ با وجود تفاوت در طبیعت آن و شدت برابر، تقاضا برای نیروی جنبشی جدید را شعله‌ور کرد. مباحث مربوط به برپایی یک امریکن بروکینگز جدید با تلاش درک رابینسون^۴ از SSRC^۵ و

1. Erik Roll

2. American Brookings

3. Centre for Studies in Science Policy (CSSP)

4. Derek Robinson

۵. Social Science Research Council سازمان غیرانتفاعی و بدون وابستگی که هدف آن گسترش پژوهش در زمینه علوم اجتماعی و رشته‌های مرتبط و پرورش پژوهش‌های نوآورانه بود.

رالف دارندورف^۱ رئیس LSE^۲ در سال‌های ۱۹۷۶ و ۱۹۷۷ برای تأسیس یک مؤسسه پژوهشی بزرگ همراه شد.

دارندورف پیشنهادی برای تأسیس مرکز پژوهشی جدید در حوزه مطالعات اقتصادی و سیاسی در شهر لندن به منظور کمک به سیاستمداران، مردان اقتصادی، مدیران، افراد حرفه‌ای و دانشگاهیان مطرح کرد که وظیفه آن فهم و درک مشکلات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی جهان و همچنین کشور بریتانیا در دهه ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ بود. در آن زمان سه گزینه مطرح شد:

اولین پیشنهاد، برپایی مؤسسه‌ای از مؤسسه‌ها (مؤسسه‌ای مجتمع از چند مؤسسه دیگر) که حاصل ادغام مؤسسات موجود در یکدیگر در ساختاری فدرالی یا کنفدرالی بود.

دومین پیشنهاد؛ تأسیس مرکزی بود که به پیگیری منافع ملی کمک می‌کرد و توده شهروندان ناآرام و به‌طور فزاینده‌ای سرخورده و با افکار میانه‌رو را حول کانونی که از احزاب موجود مستقل بود جمع می‌کرد.

سومین پیشنهاد، تأسیس کانون تفکری در حوزه اجتماعی، سیاسی و اقتصادی^۳ برای تولید مطالعات بی‌غرضانه و تلفیقی در این زمینه‌ها بود. مأموریت این کانون مشارکت در اتخاذ تصمیمات و همچنین مباحث مطرح در حوزه‌های اجتماعی بود.

بالاخره پس از برگزاری مجموعه‌ای از نشست‌ها که در اروپا برگزار شد، در نهایت با تأسیس بروکینگ اروپایی^۴ موافقت شد و سران کشورهای اروپایی نیز پشتیبانی خود را از این نهاد اعلام کردند. در سال ۱۹۷۷ با پیشنهاد ادغام دو مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی (PEP) و مرکز توسعه امنیتی و اقتصادی (CSSP) این دو نهاد مطالعاتی به یکدیگر نزدیک شدند. پس از مذاکره در این خصوص که به سرعت پیش رفت، مقرر شد یک رئیس مشترک، مشتمل بر رؤسای دو مؤسسه، برای مؤسسات ادغام شده در نظر گرفته شود و دو نفر نیز به‌عنوان رئیس کمیته پژوهش و مدیریت انتخاب شدند. کارکنان هر دو مؤسسه می‌باید در مؤسسه ادغام شده، شغل خود را حفظ می‌کردند و در نهایت با تصمیم رؤسای مشترک، نامی برای مؤسسه انتخاب شد که مورد توافق کارکنان دو مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی و مرکز توسعه امنیتی و اقتصادی قرار گرفت. نام مؤسسه جدید، مؤسسه مطالعات سیاسی یا PSI^۵ بود.

---

1. Rolf Dahrendorf
2. London School of Economics
3. Socio, Politico, Economic
4. European Brookings
5. Policy Studies Institute

مؤسسه آدام اسمیت^۱

مؤسسه آدام اسمیت، کانون تفکری بریتانیایی است که نام خود را از بنیانگذار دانش اقتصاد مدرن گرفته است. این مؤسسه از دیدگاه بازار آزاد و لیبرالیسم کلاسیک حمایت می‌کند، به‌ویژه اصلاحات ریشه‌ای سیاسی متکی بر نظریه انتخاب عمومی که سیاستمداران می‌توانند آن را به کار گرفته و سپس بسط و توسعه دهند.

مدسن پیری^۲ رئیس مؤسسه آدام اسمیت می‌گوید: «ما چیزی را پیشنهاد می‌کنیم که به آن لبه دیوانگی می‌گویند. نکته بعدی که شما از آن آگاهی دارید آن است که این همان مرز سیاست است». مؤسسه آدام اسمیت (ASI) به همراه مرکز مطالعات سیاسی (PSI)^۳ و مؤسسه امور اقتصادی (IEA)^۴، نیروی فکری اصلی سیاست‌های خصوصی‌سازی، مالیات و آموزش و پرورش (تحصیلات) دوره نخست‌وزیری مارگارت تاچر بودند. بسیاری از خط‌مشی‌های ارائه شده از سوی مؤسسه مورد پذیرش دولت‌های جان میجر و تونی بلر نیز قرار گرفتند ضمن اینکه مؤسسه آدام اسمیت در برخی موارد دولت‌های کشورهای دیگر را نیز راهنمایی کرده است. این مؤسسه ایده‌ها و نظریات مربوط به تئوری بازار آزاد را با نشر کتب، ارائه پیشنهادهای سیاسی، راهنمایی دولت‌های خارجی، محاسبه روز پرداخت مالیات سالیانه^۵، میزبانی تریبون‌های گفتگوی جوانان و نشر وبلاگ پشتیبانی می‌کند.

تاریخچه مؤسسه آدام اسمیت

مدسن پیری و برادران ایمون و استوارت باتلر در دانشگاه سنت‌اندروز با یکدیگر مشغول به تحصیل بودند. در سال ۱۹۷۴ پیری دانشگاه را به قصد کار در کمیته مطالعاتی جمهوریخواهان در واشنگتن دی سی ترک و سپس مقام استادی فلسفه از کالج هلسوبیل را دریافت کرد. در این کالج او به استوارت باتلر ملحق شد در حالی که ایمون باتلر آنجا را برای کار کردن با ادوین فولر^۶ که یکی از بنیانگذاران بنیاد هریتیج^۷ بود، ترک کرده بود. پس از کسب تجربه در ایالات متحده آنها در سال ۱۹۷۷ برای پی‌ریزی کانون تفکر خود یعنی مؤسسه آدام اسمیت به انگلیس بازگشتند.

پروژه امگای مؤسسه آدام اسمیت (۱۹۸۱-۱۹۸۳) که توسط پیتر یانگ^۸ مدیریت شد، مجموعه‌ای از ۱۹ مقاله را برای بررسی عملکرد هریک از وزارتخانه‌ها و پشتیبانی از موضوعاتی چون اجباری کردن

1. Adam Smith Institute
2. Madsen Pirie
3. Centre for Policy Studies
4. Institute of Economic Affairs
5. Tax Freedom Day
6. Edwin Feulne
7. Heritage Foundation
8. Peter Young

انعقاد قرارداد برای انجام بسیاری از خدمات محلی مانند جمع‌آوری زباله، جایگزینی بسیاری از تشکیلات تأمین اجتماعی با بیمه‌های خصوصی و خصوصی‌سازی بیشتر بخش‌های خدماتی و صنایع عمومی و دولتی مانند خدمات پلیس، رهبری کرد. پروژه امگا نفوذ گسترده‌ای داشت و بسیاری از توصیه‌های آن به‌عنوان سیاست‌ها و قوانین مصوب پذیرفته شد.

حلقه درونی تاجر

عصر تاجر شاهد به بلوغ رسیدن کانون‌های تفکر و نافذ شدن عقاید آنها بود. مؤسسه آدام اسمیت به همراه مرکز مطالعات سیاسی و مؤسسه امور اقتصادی یکی از تکیه‌گاه‌های سیاست‌های دولت تاجر بود. برخلاف مرکز مطالعات سیاسی که مارگرت تاجر و کیت جوزف^۱ آن را تأسیس کردند و مؤسسه امور اقتصادی که بر امور نظری و تئوریک متمرکز بود، مؤسسه آدام اسمیت در تدوین سیاست‌های شجاعانه و سراسر جایگاه خوبی یافت. علی‌رغم این نقش، مؤسسه آدام اسمیت به‌عنوان چهره‌ای مخرب هم شهره شده بود؛ بدگمانی درباره سیاستمداران ضمن اشتیاق به همکاری با آنان. ارتباط میان مؤسسه و مارگرت تاجر بدون دردسر و اشکال هم نبود. گرچه مدسن پیری معمار بسیاری از سیاست‌های خصوصی‌سازی بود، ولی هیچ ارتباط عاطفی با مارگرت تاجر نداشت، ضمن اینکه سیاست‌های پیشنهادی مؤسسه آدام اسمیت در طیف وسیعی از مسائل اجتماعی مورد توجه قرار نمی‌گرفتند.

مؤسسه آدام اسمیت پس از تاجر

در نوامبر ۱۹۹۴ مؤسسه شروع به بازنگری در اصلاحات رفاه اجتماعی تحت عنوان «اقدامی برای اقشار فرودست» با هدف‌گذاری ایجاد شغل برای افرادی که مدت طولانی فاقد شغل بودند کرد که برخی عناصر این برنامه طی ماه‌های آتی مورد پذیرش دولت قرار گرفت. مؤسسه آدام اسمیت با یکی از محققان خود به نام کنت ارواین^۲ پیشرو در پیشنهاد خصوصی‌سازی راه‌آهن بریتانیا بود (حق خطوط ۱۹۷۸) که توسط دولت جان میجر اجرا شد. همان‌گونه که برخی پیش‌بینی می‌کردند، بیرون رفتن دولت محافظه‌کار از صحنه در سال ۱۹۹۷ تأثیر بسیاری بر مؤسسه آدام اسمیت داشت. پس از آن مؤسسه برنامه رفاه اجتماعی دولت کارگری وقت را مورد ستایش قرار داد و آن را موفق‌ترین و نوآورانه‌ترین سیاست خط‌مشی قرن توصیف کرد. همچنین مؤسسه در سطحی گسترده از خبر اجرای طرحی که مدت‌ها به دنبال آن بود، یعنی استقلال بانک انگلیس^۳ توسط دولت کارگری استقبال کرد.

---

1. Keith Joseph
2. Kenneth Irvine
3. Bank of England

این مؤسسه سپس با سازمان MORI^۱ روی مجموعه‌ای از نظرخواهی‌ها برای ارزیابی و سنجش موضوعاتی از قبیل اهداف دانشجویان و جوانان و نگرش‌های عمومی با نهادهای دولتی همکاری کرد.

نفوذ مؤسسه آدام اسمیت

در ژانویه سال ۲۰۰۹ نشریه فارین پالسی^۲ و دانشگاه پنسیلوانیا مؤسسه آدام اسمیت را به‌عنوان یکی از ۱۰ کانون فکری برتر جهان (به‌استثنای ایالات متحده آمریکا) انتخاب کردند. در حال حاضر مؤسسه نفوذ قابل توجهی در کشور بریتانیا دارد و در امر خصوصی‌سازی در سایر مناطق جهان نیز پیشرو است. مقالات اولیه مؤسسه آدام اسمیت عبارتند از:

- برون‌سپاری خدمات دولت‌های محلی (استان‌ها) (۱۹۸۰)،

- مبانی اصولی مالیاتی ثبت نام برای شرکت در انتخابات (۱۹۸۰-۱۹۸۵)،

- مقررات‌زدایی و خصوصی‌سازی (۱۹۸۰).

خصوصی‌سازی راه‌آهن بریتانیا براساس طرح پیشنهادی مؤسسه بود. دیگر طرح‌های این مؤسسه که بر دولت نفوذ داشته است کسر حداکثر نرخ مالیات بر درآمد از ۸۳ درصد به ۴۰ درصد در اواخر سال ۱۹۸۰ و آزادسازی قوانین صدور مجوز الکل بود. مؤسسه مجموعه‌ای از نقشه‌های راه را برای انجام اصلاحات منتشر کرد، همچنین فراخوانی را برای انجام تغییر در نظام سلامت عمومی و مقررات‌زدایی و اروپا ترتیب داده است.

براساس گزارش فهرست گلوبال گو تو تینک تنک^۳ در سال ۲۰۱۴ (کانون‌های تفکر و برنامه جوامع مدنی - دانشگاه پنسیلوانیا) در میان ۱۵۰ کانون تفکر برتر در جهان مؤسسه آدام اسمیت رتبه پانزدهم و همچنین ۸۰ کانون تفکر مستقر در اروپای غربی رتبه ۱۶ را کسب کرد.

مؤسسه مطالعات مالی^۴

این مؤسسه در شهر لندن استقرار دارد و کانون تفکری است که حوزه مطالعاتی آن اقتصاد بوده و تخصص‌اش نیز امور مالیاتی و سیاست‌های عمومی است. مؤسسه مطالعات مالی از نظر سیاسی مستقل بوده و تولیدات آن کاربرد دانشگاهی و سیاسی دارد.

۱. Ipsos MORI شرکت پژوهشی که پیشرو در زمینه تحقیقات سیاسی و علوم اجتماعی و همچنین بازاریابی، تبلیغات و... بوده و مستقر در بریتانیا است.

2. Foreign Policy

3. Global Go To Think tank Index Repor

4. Institute for Fiscal Studies

هدف مؤسسه مطالعات مالی به کارگیری دانش براساس منافع عمومی از طریق اشاعه پژوهش و بحث در زمینه‌های غیرسیاسی و مبادله و توزیع اطلاعات و دانش مرتبط با تأثیرات مالیات‌ها و تغییرات پیشنهادی در سیستم‌های مالی است.

تاریخچه مؤسسه مطالعات مالی

مؤسسه مطالعات مالی را چهار فرد کارآزموده در زمینه‌های مالی بنیاد نهادند. ویل هاپر^۱ فعال در امور بانکی و پس از آن سیاستمدار محافظه‌کار، باب بویست^۲ مدیر در زمینه جلب اعتماد سرمایه‌گذاران، نیلز تایوبز^۳ دلال اوراق بهادار، جان چاون^۴ مشاور امور مالیاتی. این چهار تن در آرزوی ایجاد سازمانی برای مخالفت با قانون مالی سال ۱۹۶۵ بودند.

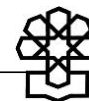
جیمز کالگان^۵ رئیس خزانه‌داری وقت آن زمان، طی یک سخنرانی، قصد خود را درباره ایجاد تغییر در نظام مالیاتی شامل معرفی مالیات بر سود سرمایه و مالیات شرکت‌ها اعلام کرد. نیلز تایوب جان چاون را مأمور فراهم آوردن تجزیه و تحلیل از این سخنرانی کرد که باز تاباننده تفکر اقتصادی سخنران باشد. حاصل این تحلیل، نظر رئیس خزانه‌داری را تغییر نداد ولی به بحث‌های دیگری در میان گروه درباره نحوه ایجاد کارزاری علیه قوانین مالیاتی و مالی که اعضای گروه مخالف آن بودند، منجر شد. در نهایت مجموعه مباحث در گرفته میان اعضا به تأسیس مؤسسه در ۲۱ ماه می سال ۱۹۶۹ انجامید.

وی علاوه بر تحقیق و پژوهش، اهداف وسیع‌تر و ناگفته دیگری نیز داشت. بنیانگذاران تنها خواستار راه‌اندازی یک مؤسسه نبودند، بلکه می‌خواستند راهبرد مالی بریتانیا را تغییر دهند. خواسته آنان این بود که با تغییر فضای کلی‌اندیشه‌ها و عقاید و نظام مالیاتی را تغییر دهند یعنی به ایجاد یک نظام مالیاتی که عقاید و نظرات آنان را در این خصوص در بر داشته باشد کمک کنند.

زمینه‌های پژوهشی مؤسسه مطالعات مالی

حوزه‌های پژوهشی که مؤسسه آنها را تحت پوشش قرار می‌دهد عبارتند از: امور مالی و هزینه‌ها، بازنشستگی و پس‌انداز، مالیات شرکت‌ها و مؤسسات بازرگانی، رفتار مشتریان، فقر و نابرابری. اگرچه

-
1. Will Hopper
  2. Bob Buist
  3. Nils Taubs
  4. John Chown
  5. James Callagan

بیشتر پژوهش‌های مؤسسه بر مسائل کشور بریتانیا تمرکز دارند ولی در فعالیت‌های اخیر، نگاهی نیز بر سیاست‌های توسعه بین‌المللی دارد برای نمونه تحصیلات و تغذیه در کشور کلمبیا.

نشریات

مؤسسه به‌طور منظم اقدام به نشر گزارش‌های سیاستگذاری و مقالات آکادمیک (دانشگاهی) می‌کند. همچنین فصلنامه‌ای با نام مطالعات مالی^۱ در مؤسسه تولید می‌شود که انتخاب و داوری آنها توسط گروهی از دانشگاهیان و متخصصان انجام می‌گیرد. در ابتدای هر سال نیز گزارشی مرتبط با بیانیه بودجه سالیانه وزیر دارایی با نام بودجه سبز مؤسسه مطالعات مالی^۲ منتشر می‌شود.

پالسی اکسچنج^۳

پالسی اکسچنج یکی از کانون‌های تفکر با تمایلات دست راستی در بریتانیا است که در سال ۲۰۰۲ در شهر لندن تأسیس شد. نشریه دیلی تلگراف پالسی اکسچنج را به‌عنوان بزرگترین و در عین حال با نفوذترین کانون‌های تفکر در میان احزاب دست راستی می‌داند. این مؤسسه هم مورد توجه دولت‌های کارگری تونی بلر (۱۹۹۷-۲۰۰۷) و گردون براون (۲۰۰۷-۲۰۱۰) و هم دولت ائتلافی محافظه‌کار - لیبرال (۲۰۱۰-۲۰۱۵) و همچنین بسیاری از چهره‌های سیاسی بدون حزب بوده است.

تاریخچه پالسی اکسچنج

در سال ۲۰۰۲ گروهی شامل نیکولاس بالز (رئیس) مایکل گو^۴ و فرانسیس مود^۵ پالسی اکسچنج را تأسیس کردند. پس از آن فرانسیس مود، وزیر دفتر کابینه و مایکل گو هم وزیر آموزش و پرورش شدند.

مطالب مهم منتشر شده در کانون تفکر

- گروهان گرفتن اسلام در بریتانیا.
- جامعه مسلمانان بریتانیا، افشای میزان تندروی در میان مساجد و مؤسسات.

---

1. Fiscal Studies
2. IFS Green Budget
3. Policy Exchange
4. Michael Gove
5. Francis Maude

رفورم^۱

رفورم یک کانون تفکر بریتانیایی است که در لندن استقرار دارد و هدف آن کمک به ایجاد راهی بهتر برای ارائه خدمات عمومی و شکوفایی اقتصادی است. رفورم، خود را به‌عنوان مؤسسه‌ای مستقل و بدون وابستگی به احزاب سیاسی و با هدف تولید پژوهش‌هایی با کیفیت و برجسته در مورد مشکلات عمده و اصلی اقتصادی، سلامت و بهداشت، آموزش و پرورش، حقوق و نظم و در تعادل میان فرد و دولت توصیف کرده است.

رفورم اتحادیه‌ای از شرکت‌های پژوهشی است که هزینه آن از طریق خیریه تأمین می‌شود. مؤسسه رفورم در سال ۲۰۰۱ توسط نیک هربرت^۲ (عضو حزب محافظه‌کار در پارلمان) و اندرو هالدنبای^۳ تأسیس شد.

پژوهش و انتشارات مؤسسه رفورم

رفورم معتقد است در طول سالیان متمادی و در همه دولت‌ها یک نارسایی عمومی در زمینه سیاستگذاری در حوزه خدمات عمومی وجود دارد و اینکه با انجام برخی اصلاحات در بخش عمومی و گسترش گزینه‌های ممکن می‌توان خدمات با کیفیت بالا را در دسترس عموم قرار داد. رفورم به تعبیر خود یک کانون تفکر کاملاً مستقل و بدون وابستگی است و هیچ یک از مطالعات و پژوهش‌های آن توسط هیچ شرکت یا فردی تأمین مالی نمی‌شود. رفورم در حوزه‌های مختلف در زمینه سیاستگذاری عمومی اقدام به مطالعه و تولید گزارش می‌کند. رفورم اظهار داشته که چشم‌اندازش برای بریتانیای قرن ۲۱؛ نظام درمانی مطابق با معیارهای این قرن، استانداردهای بالای آموزشی در مدارس، نظام حمل‌ونقلی به‌روز و کارآمد، خیابان‌های امن و اقتصادی پویا و رقابتی است.

مؤسسه ملی اقتصاد و پژوهش‌های اجتماعی^۴

مؤسسه ملی اقتصاد و پژوهش‌های اجتماعی یا NIESR یکی از قدیمی‌ترین کانون‌های تفکر تأسیس شده در کشور بریتانیا است که دفتر مرکزی آن در لندن واقع است. این مؤسسه در سال ۱۹۳۸ توسط بنیاد راکفلر که متشکل از پیلگریم تراست^۵ لیور هولم تراست^۶ و هالی استوارت تراست^۷ بود، بنیاد نهاده شد. مهمترین خروجی مؤسسه ملی اقتصاد و پژوهش‌های اجتماعی مدل اقتصاد کلان برای اقتصاد

1. Reform
2. Nick Herbert
3. Andrew Haldenby
4. National Institute of Economic and Social Research (NIESR)
5. Pilgrim Trust
6. Leverhulme Trust
7. Halley Stewart Trust

بریتانیا که NiGEM^۱ خوانده می‌شد و برای ارائه پیش‌بینی‌های چهارماهه اقتصاد بریتانیا و همچنین اقتصاد جهانی بود که در نشریه مؤسسه ملی اقتصاد چاپ می‌شد. همچنین چنین پیش‌بینی‌هایی را نیز برای کشورهای عضو سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه منتشر می‌کرد.

کادر مؤسسه در سه گروه سازماندهی شده بودند:

گروه اقتصاد کلان و مالیه، استخدام و تولید، نوآوری و مهارت. موضوعات مطالعاتی مورد نظر مؤسسه نیز عبارتند از: سلامت و تندرستی، ارزیابی و سیاست‌گذاری، رفاه، مهاجرت، بریتانیا در اتحادیه اروپا. مؤسسه ملی اقتصاد و پژوهش‌های اجتماعی مستقل از همه احزاب بوده و هیچ مبلغی برای بودجه اصلی یا سایر مصارف خود از دولت دریافت نمی‌کند. همچنین این مؤسسه وابسته به هیچ دانشگاهی نیست، اگرچه کادر پژوهشی آن به‌طور مستمر در همکاری با مؤسسات آکادمیک پیشرو پروژه‌هایی را انجام می‌دهند. بودجه مؤسسه از حق همکاری در پروژه‌های پژوهشی و از منابع مختلف مانند دفاتر نمایندگی‌های دولتی، مشاوره‌های پژوهشی به‌ویژه ارائه مشاوره در حوزه‌های اقتصادی و اجتماعی و همچنین کمیسیون اروپا (اتحادیه اروپا) و بودجه‌های مربوط به پول‌های اهدایی به‌خصوص از سوی بخش خصوصی تأمین می‌شود.

مؤسسه دموس^۲

مؤسسه دموس کانون تفکری است که در کشور بریتانیا مستقر بوده و از دیدگاه‌های فراجزی پیروی می‌کند. این مؤسسه در سال ۱۹۹۳ به دست گروهی از متخصصان حوزه سیاست‌های اجتماعی، آموزشی و مهارت گرفته تا بهداشت و درمان و خانه‌داری تأسیس شد. مدیر اجرایی کنونی این مؤسسه کلودیا وود^۳ که در سال ۲۰۰۹ به این مؤسسه ملحق شد پیش از این برای واحد راهبردی تونی بلر کار کرده بود. همچنین مؤسسه هر چهارماه یکبار نشریه‌ای را با نام فصلنامه دموس^۴ با مقالاتی از دیگر نشریات، دانشگاهیان و همچنین پژوهشگران مؤسسه دموس منتشر می‌کند.

تاریخچه دموس

مؤسسه دموس در سال ۱۹۹۳ به دست سردبیر پیشین نشریه مارکسیسم تو دی،^۵ مارتین جیکز^۶ و همچنین گیوف مولگان^۷ که اولین مدیر این مؤسسه بود، پایه‌گذاری شد تا آنچه را که مولگان، جیکز و

1. National Institute Global Econometric Model (NiGEM)
2. Demos
3. Claudia Wood
4. Demos Quarterly
5. Marxism ToDay
6. Martin Jacques
7. Geoff Mulgan

دیگران آن را بحران سیاسی در بریتانیا می‌نامیدند، مانند کاهش تعداد رأی‌دهندگان و نهادهای سیاسی ناتوان از انطباق با تغییرات عمده اجتماعی، پاسخ گوید.

دموس به‌عنوان شبکه‌ای از شبکه‌ها که می‌توانست منابع گوناگون از ایده‌ها و خبرگان را برای بهبود سیاست‌های عمومی گردهم آورد، تصور شده است. هر چند این مؤسسه خود را مستقل معرفی می‌کند، ولی در جریان انتخابات ۱۹۹۷ نزدیک به حزب کارگر به‌ویژه رهبر وقت آن تونی بلر دیده شد. در سال ۱۹۹۷ گیوف مولگان مؤسسه دموس را به قصد همکاری با داویننگ استریت ترک کرد. در آن زمان دیدگاه دموس به‌عنوان دیدگاه اصلی حزب کارگر درخصوص بریتانیا تصور می‌شد.

میان سال‌های ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۶ تحت ریاست تام بنتلی^۱ مؤسسه از یک کانون تفکر صرف بودن فراتر رفت و بیشترین وزن کاری آن ارائه مشاوره در زمینه منافع عمومی شد. مؤسسه در زمینه امور بین‌الملل فعالیت‌هایی را انجام داد که میزان آن رو به رشد بود. همچنین دموس با شماری از شرکا شامل ادارات و نمایندگی‌های بخش دولتی همکاری می‌کرد.

در آگوست سال ۲۰۰۶ طی سخنرانی که در کنفرانس دموس انجام شد وزیر کشور وقت بریتانیا جان رید^۲ پیرو دیدگاه‌های او مبنی بر اینکه آزادی در بریتانیا توسط تروریست‌های مورد سوءاستفاده قرار گرفته است اظهار کرد که بریتانیایی‌ها شاید لازم باشد برداشتی که از مفهوم آزادی دارند را تغییر دهند.

در تابستان سال ۲۰۰۸، دموس کادر خود را از ۲۳ کارمند تمام‌وقت در ژانویه ۲۰۰۸ به ۱۷ نفر تا سپتامبر ۲۰۰۸ کاهش داد و در هیچ همایش مربوط به احزاب سیاسی نیز حاضر نشد و این گمان را به وجود آورد که مؤسسه درگیر مشکلات مالی است.

در سال ۲۰۱۰ دیوید کامرون رهبر وقت حزب مخالف محافظه‌کار با سخنرانی در مورد اهمیت سرپرستی خانواده توسط والدین و همچنین پشتیبانی از سال‌های ابتدایی دوران ازدواج برنامه «تحقیق از شخصیت» در مؤسسه دموس را کلید زد.

پس از آن دموس کمیته‌ای را درباره کمک به پایان دادن اختیاری به زندگی که رویکرد آن بررسی مبانی و شرایط قانونی و اخلاقی کمک به انجام خودکشی اختیاری بود برپا کرد.

در ژانویه ۲۰۱۲ دموس مرکزی را برای تجزیه و تحلیل شبکه‌های اجتماعی^۳ به‌منظور پژوهش در تمایلات شبکه‌های اجتماعی و نقشی که گفتگوی برخط (Online) می‌تواند در مشارکت سیاسی و پژوهش‌های سیاست‌های اجتماعی بازی کند، برپا کرد.

1. Tom Bentley

2. John Reid

3. Centre for the Analysis of Social Media (CASM)

از آغاز سال ۲۰۱۴ دموکراسی چندین پژوهش محوری در زمینه‌های رفاه اجتماعی و خدمات عمومی، اقتصاد خوب، شهروندی، اتحاد عناصر گوناگون اجتماعی و تحلیل شبکه‌های اجتماعی را اجرا کرده است.

کانون تفکر دموکراسی هیچ رابطه‌ای با کانون تفکر آمریکایی که به همین نام مشهور است یا دموکراسی هلسنکی - که سازمانی پژوهشی توسعه‌ای در حوزه کشورهای نوردیک (سوئد، نروژ و...) است - ندارد.

مؤسسه مطالعات جامعه مدنی^۱

مؤسسه مطالعات جامعه مدنی یا سیویتاس در سال ۲۰۰۰ به دست دیوید جورج گرین^۲ و رابرت ولان^۳ به عنوان کانون تفکری مستقل و بدون وابستگی حزبی پایه‌گذاری شد. سیویتاس مؤسسه خیریه‌ای است که در بریتانیا به ثبت رسیده است و نیازهای مالی آن با کمک‌های مردمی و بخش خصوصی تأمین می‌شود. این مؤسسه هیچ مبلغی را از دولت دریافت نمی‌کند و وابستگی به هیچ حزب سیاسی هم ندارد. برای مثال در سال ۲۰۱۱ سیویتاس مبلغ قابل توجهی را به منظور انجام یک برنامه سه‌ساله پژوهشی از بنیاد ریس^۴ دریافت کرد.

فعالیت‌های مؤسسه مطالعات جامعه مدنی

هدف بنیادین مؤسسه سیویتاس تعمیق درک عمومی از چارچوب‌های قانونی، نهادی و اخلاقی است که یک جامعه دموکراتیک آزاد را امکان‌پذیر می‌کند. آنچه مؤسسه انجام می‌دهد عبارت است از:

۱. پشتیبانی از مباحث آگاهی‌ساز و ترغیب به اجماع با:
  - فراهم آوردن اطلاعات دقیق و درست درباره معضلات روز جامعه.
  - نشر تجزیه و تحلیل‌ها و تفاسیر آگاهی‌ساز.
  - وارد کردن شخصیت‌های پیشرو در مباحث جاری.
۲. تلاش برای ارائه راه‌حل‌های کاربردی در زمینه مشکلات اجتماعی.
۳. اجرای پروژه‌های پیشگام برای نشان دادن آنچه می‌تواند انجام گیرد.
۴. پشتیبانی از دانشگاه‌ها با مواد آموزشی و سخنرانان مهمان.

---

1. Civitas
2. David George Green
3. Robert Whelan
4. Reece Foundation

علائق سیاسی سیویتاس

این کانون تفکر، زمینه فکری خود را لیبرال کلاسیک و مؤسسه‌ای بدون وابستگی به حزب و نهادهای عمومی می‌داند. هرچند که نشریه دیلی تلگراف این مؤسسه را کانون تفکری راست میانی توصیف می‌کند. رئیس آن دیوید ج. گرین گهگاه در نشریه دیلی تلگراف مطلب می‌نویسد و معاون او آناستازیا دی وال^۱ در بخش یادداشت آزاد^۲ نشریه گاردین مشارکت دارد.

حوزه علائق سیاسی مؤسسه سیویتاس عبارتند از: جرائم اجتماعی، آموزش و پرورش (تحصیلات)، خانواده، سلامتی و بهداشت، مهاجرت و رشد اقتصادی.

مرکز مطالعات سیاسی^۳

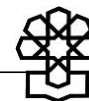
مرکز مطالعات سیاسی یا CPS کانون تفکری بریتانیایی است که هدف آن ارتقای سیاست‌های عمومی و همچنین منسجم و کاربردی کردن آن، عقب راندن دولت، اصلاح خدمات دولتی، پشتیبانی از انجمن‌ها به چالش کشیدن تهدیدهای مرتبط با استقلال بریتانیاست. هرچند مرکز مطالعات سیاسی به‌عنوان مرکزی بدون وابستگی به احزاب شناخته می‌شود ولی ارتباطات تاریخی محکمی با حزب محافظه کار دارد.

بنیانگذاران این مرکز، محافظه‌کارانی چون سر کیت جوزف،^۴ آلفرد شرمین^۵ و مارگارت تاچرنند^۶ که در سال ۱۹۷۴ آن را با هدف دستیابی به مقام قهرمانی در اقتصاد آزاد در بریتانیا و اشاعه جهانی اقتصاد بازار آزاد و - آنچه امروز لیبرالیسم نو گفته می‌شود- برپا کردند. سیاست‌های پیشنهادی آنان آن‌گونه که ادعا می‌شود بر مبنای اصول انتخاب و مسئولیت فردی^۷ پایه‌ریزی شده است. همچنین آنها تصریح می‌کنند که مفهوم وظیفه، خانواده، آزادی و نقش قانون را اولویت‌بندی کرده‌اند.

تاریخ اخیر مرکز مطالعات سیاسی

در سال ۲۰۰۹ مرکز مطالعات سیاسی سالگرد ۳۵ سالگی خود را در حالی جشن گرفت که رهبر حزب مخالف محافظه‌کار دیوید کامرون طی سخنرانی که ایراد کرد نقشی را که این مرکز در پیروزی حزب

-
1. Anastasia de Wall
  2. Comment Is Free
  3. Center for Policy Study
  4. Sir Keith Joseph
  5. Alfred Sherman
  6. Margaret Thatcher
  7. Individual Choice and Responsibility

محافظه کار بازی کرده بود با سخنانی برجسته کرد و با عبارت؛ زایش بزرگ دوباره ایده‌های عقلانی، نیروی خردمندی و رهبری خردمندان به آن اعتبار بخشید.

در سپتامبر ۲۰۱۱ مرکز مطالعات سیاسی «مردان بزهکار» را با قلم پیتر اوبرن^۱ و فرانسیس ویور^۲ منتشر کرد. این گزارش به دنبال شناسایی سیاستمداران، مؤسسات و صاحبان نظران و نویسندگانی بود که احساس می‌کردند تلاش می‌کنند بریتانیا را به سوی پول واحد اروپایی سوق دهند و ادعا می‌کنند در معرض حملات شخصی، بی‌پروا، غیراخلاقی و شرورانه‌ای قرار دارند. اوبرن به‌ویژه افرادی چون ویلیام هیگ، لیان دنکن اسمیت و لورد اوون^۳ را به‌عنوان صدای مخالفان ورود زود هنگام به حوزه یورو که حملات شخصی از این منبع منشأ می‌گیرند، معرفی می‌کند.

مقالات مهم

- اکتبر ۲۰۱۱ اندرو تایری^۴ نماینده مجلس مقاله «پس از عصر فراوانی»
- نوامبر ۲۰۱۱ دنیک راب^۵ نماینده مجلس مقاله «فرار از وضعیت بغرنج»
قبل از ارائه بودجه ۲۰۱۲ دیوید مارتین^۶ مقاله «چگونگی کاستن از مالیات شرکت‌های تجاری» و لوسین کوک^۷ «مالیات بر املاک؛ مالیات بر املاک با ارزش بالا»
جورج ترفگارن^۸ مقاله «توسعه سریع و عظیم شهرها» درس‌هایی از بازسازی بریتانیا در سال‌های دهه ۱۹۳۰.

- در ماه می ۲۰۱۲ ریان بورن^۹ و توماس اوچسله^{۱۰} مقاله «کوچکترین بهترین است» را منتشر کردند. این مقاله گزارش آماری بود که توضیح می‌داد اقتصادهای دارای دولت‌های کوچک تمایل به رشد سریع تری نسبت به اقتصادهایی با دولت‌های بزرگ دارند. از چکیده این مفهوم انیمیشن کوتاهی تهیه شد که با ۱۱ هزار مشاهده، موفقیتی برای این کانون تفکر به‌شمار می‌رفت.

- در ژوئن ۲۰۱۲ تیم مورگان^{۱۱} مقاله‌ای را تحت عنوان «تلاش برای دگرگونی و نوسازی مجدد» منتشر کرد و در آن چگونگی نجات سرمایه‌داری و توانمند ساختن دوباره فرد را برای بنا کردن، ایدئولوژی راست میانه پیروزمند، شرح می‌داد.

-
1. Peter Osborne
  2. Frances Weaver
  3. William Hague, Iain Duncan Smith, Lord Owen
  4. Andrew Tyrie
  5. Dominic Raab
  6. David Martin
  7. Lucian Cook
  8. George Trefgarne
  9. Ryan Bourne
  10. Thomas Oechsle
  11. Tim Morgan

تأثیرات مرکز مطالعات سیاسی

مرکز مطالعات سیاسی به ارزیابی مجدد سیاست‌های اقتصادی محافظه‌کاران - در فاصله سال‌های ۱۹۷۴ تا ۱۹۷۹ که به‌عنوان حزب مخالف فعالیت می‌کرد - پرداخت. در طول همین دوره مرکز مقالات و گزارش‌های برجسته خود را مانند «تنها رها شده در میدان»، «نظریه پول‌گرایی کافی نیست» (۱۹۷۴ و ۱۹۷۶) منتشر کرد.

در سال ۱۹۸۱ آلفرد شرمان^۱ یورگ نیهانس^۲ را که یک طرفدار نظریه اصالت پول (پول‌گرایی) بود به‌منظور ارائه مشاوره درخصوص مدیریت اقتصاد به بریتانیا آورد. نیهانس، مقاله‌ای در نقد شیوه مدیریت اقتصادی دولت نوشت که نقش بزرگی در رویکرد بودجه سال ۱۹۸۱ داشت.

در سال ۱۹۸۲ مرکز مطالعات سیاسی مقاله‌ای را تحت عنوان «ارتباطات مخابراتی در بریتانیا» منتشر کرد که در آن پیشنهاد شده بود، دولت لازم است که سیاست خصوصی‌سازی مخابرات را پیگیری کند. از مقالات کلیدی دیگر می‌توان به اجرای «خصوصی‌سازی صنایع» اشاره کرد که در سال ۱۹۹۶ منتشر شد.

براساس گزارش فهرست گلوبال گو تو تینک تنک^۳ در سال ۲۰۱۴ (کانون‌های تفکر و برنامه جوامع مدنی - دانشگاه پنسیلوانیا) مرکز مطالعات سیاسی در میان ۱۵۰ کانون‌های تفکر جهانی (کانون‌های تفکر آمریکایی و غیر آمریکایی) رتبه ۸۹ و در میان ۸۰ کانون تفکر اروپای غربی رتبه ۶۹ را کسب کرده است.

کانون‌های تفکر اسکاتلند و ولز

چپ دمکراتیک اسکاتلند^۴

چپ دمکراتیک اسکاتلند یا به اختصار DLS تداوم‌گرایش چپ دمکراتیک در اسکاتلند است که همزمان با انحلال حزب کمونیست بریتانیای کبیر در سال ۱۹۹۱ شکل گرفت و به‌طور رسمی در سال ۱۹۹۸ تأسیس شد. در حالی که سازمان‌های همفکر در انگلیس و ولز بعدها نام خود را به شبکه سیاست نو یا^۵ تغییر داده و سپس در کانون تفکر آنلاک دمکراسی^۶ ادغام شدند ولی مؤسسه چپ دمکراتیک اسکاتلند همچنان به‌عنوان بخشی از گرایش فکری چپ فعال باقی ماندند. چپ دمکراتیک

-
1. Alfred Sherman
  2. Jurg Niehans
  3. Global Go To Think tank Index Report
  4. Democratic Left Scotland
  5. New Politic Network
  6. Unlock Democracy

اسکاتلند همچنین نشریه‌ای را با نام پرسپکتیو^۱ منتشر می‌کند. شعار این کانون تفکر «سیاست فراتر از احزاب است» ولی با وجود این برخی از اعضای مؤسسه با احزاب دیگر مانند حزب سوسیالیست اسکاتلند و حزب سبزه‌های اسکاتلند مشارکت دارند.

انجمن آینده بین‌الملل^۲

سازمان غیرانتفاعی اسکاتلندی است که با کمک و تأمین مالی کسب‌وکارها، نوع دوستان و بخش‌های دولتی امور پژوهشی و مشاوره را دنبال می‌کند. این کانون تفکر با گروه‌ها و سازمان‌های گوناگون و شبکه‌ای بین‌المللی از متفکران، فعالان حوزه اقتصاد و سیاستگذاران در ارتباط است.

انجمن آینده بین‌الملل یا IFF در سال ۲۰۰۱ تأسیس شد و بخش گسترده‌ای از نیازهای آن با پشتیبانی شرکت بریتیش پترولیوم یا BP^۳ تأمین می‌شد. در ابتدای فعالیت، انجمن آینده بین‌الملل ارتباط بسیار نزدیکی با کانون تفکر SCF^۴ یا بنیاد شورای اسکاتلند داشت. بنیاد شورای اسکاتلند در سال ۱۹۹۷ تأسیس شد و توسط گاهام لایکستر^۵ اداره می‌شد.

رفورم اسکاتلند

کانون تفکری اسکاتلندی است که در ادینبورگ مستقر بوده و در سال ۲۰۰۸ تأسیس شده است. خواهرخوانده این کانون تفکر که در لندن قرار دارد گرایش‌های دست راستی داشته و معتقد به دیدگاه بازار آزاد است. البته هر دو این سازمان‌ها با وجود ارتباط نزدیک ساختار حاکمیتی، مدیریتی و مالی مستقل خود را داشته و دیدگاه‌های متفاوت و خاص خودشان را نیز دارند. رفورم اسکاتلند، جانشین کانون تفکر مؤسسه سیاست^۶ شد که از سال ۱۹۹۹ تا ۲۰۰۸ فعالیت می‌کرد. این کانون تفکر بدون وابستگی و مستقل است.

در سال ۲۰۱۲ رفورم اسکاتلند جایزه سالیانه‌ای که از سوی نشریه پرسپکت^۷ با عنوان وان تو واچ^۸ به کانون‌های تفکر اعطا می‌شود و همچنین عنوان رتبه دوم در حوزه اقتصاد و مالیه را دریافت کرد.

1. Perspective
2. International Futures Forum
3. British Petroleum
4. Scottish Council Foundation
5. Graham Leicester
6. Policy Institute
7. Prospect
8. One to Watch

کمیته قانون اساسی اسکاتلند^۱

کمیته قانون اساسی اسکاتلند یا SCC کانون تفکری اسکاتلندی که مستقل و بدون وابستگی است. این مؤسسه در سال ۲۰۰۵ توسط جان دروموند^۲ و کریس تامسون^۳ تأسیس شد. کمیته قانون اساسی اسکاتلند پژوهش‌ها و کارزارها را برای مدافعه^۴ از حق حاکمیت آزاد و دموکراتیک مردم اسکاتلند بر این سرزمین هدایت می‌کند.

اتحاد دموکراتیک اسکاتلند^۵

سازمانی سیاسی است که در سال ۲۰۰۹ به‌عنوان جانشین حزب مشارکت اسکاتلند^۶ تأسیس شد. این کانون تفکر از استقلال اسکاتلند و خروج آن از اتحادیه اروپا پشتیبانی می‌کند. اتحاد دموکراتیک اسکاتلند خواهان مالیات پایین و عدم پیوستگی به اتحادیه اروپا بوده و از سرمایه‌گذاری در زمینه انرژی‌های تجدیدپذیر پشتیبانی می‌کند هر چند که با ارائه یارانه گسترده به منابع انرژی ناپایدار و همچنین گرایش جاری به ارائه یارانه به مزارع بادی مخالف است.

حزب مشارکت اسکاتلند (SEP) حزبی اسکاتلندی با گرایش راست میانه بود که آرمان‌هایی همسان با SDA داشت. این حزب به‌عنوان آلترناتیو و گزینه جایگزین حزب ملی اسکاتلند برای رأی‌دهندگانی که در عین گرایش به راست میانه - از استقلال اسکاتلند نیز پشتیبانی می‌کردند - تأسیس شد.

مؤسسه امور ولز^۷

کانون تفکری مستقل و بدون وابستگی است که در شهر کاردیف در ولز قرار دارد. این مؤسسه به هیچ حزب سیاسی و نگرش اقتصادی گرایش ندارد و صرفاً بر پژوهش‌های سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، محیط زیستی، علمی و تکنولوژیک در حوزه سرزمینی ولز متمرکز است. هدف مؤسسه ارائه پیشنهادهایی برای خلق نوآوری و ارتقای زمینه‌های سیاسی و همچنین توسعه دیدگاه‌ها و افکار جدید در این کشور است.

1. Scottish Constitutional Commission
2. John Drummond
3. Chris Thomson
4. Advocacy
5. Scottish Democratic Alliance
6. Scotland Enterprise Party
7. Institute of Welsh Affairs

این مؤسسه گزارش‌های مختلفی را منتشر کرده و سمینارهای عمومی و همایش‌هایی را نیز به‌منظور ایجاد اشتیاق برای بحث و گفتگو برگزار کرده است. از سال ۲۰۱۰ این مؤسسه نشریه برخط خود را در اینترنت با آدرس ClickonWales.org برای تجزیه و تحلیل اخبار و همچنین ارائه گزارش‌ها راه‌اندازی کرد.

IWA در سال ۱۹۹۰ به‌عنوان یک نهاد خیریه به‌طور رسمی ثبت شد.

نتیجه‌گیری

از پژوهش و مطالعه میدانی کانون‌های تفکر بریتانیا نتایج زیر قابل توجه است:

۱. **ردپای نسل اول** کانون‌های تفکر بریتانیا را در میان گروه‌های فعال در قرن نوزدهم که پیرو نظریه سودگرایی بودند می‌توان دید. سودگرایان به رهبری جرمی بنتهام و شاگرد او جیمز میل نفوذ و تأثیر فراوانی بر سیاست‌گذاری‌های عصر خود داشته و عامل تغییر بسیاری از قوانین مربوط به رفاه اجتماعی، قضایی و حقوقی بودند. فابین‌ها نیز آخرین گروه از زنجیره گروه‌هایی است که فلسفه سیاسی مشخصی را در قرن نوزدهم دنبال می‌کردند.

نسل دوم گروه‌ها و مؤسسات بریتانیایی که کارکرد کانون تفکری داشتند پس از دهه ۱۹۲۰ و با تأسیس مؤسساتی چون مؤسسه سلطنتی امور بین‌الملل (RIIA) و مؤسسه برنامه‌ریزی سیاسی و اقتصادی (PEP) آغاز می‌شود.

نسل سوم نیز از اواخر دهه ۱۹۷۰ و با افزایش شتابان تعداد مؤسساتی که تحت عنوان کانون تفکر فعالیت می‌کردند، آغاز شد و تا به امروز ادامه داشته است. امروزه ۲۸۵ کانون تفکر در بریتانیا فعالند که این کشور را از نظر تعداد در رتبه سوم جهان و مقام اول اروپای غربی قرار می‌دهد.

۲. در بریتانیا قابل توجه‌ترین تعریف از کانون تفکر توسط جیمز (James, 1993) ارائه شده است. براساس این تعریف؛ کانون‌های تفکر سازمان‌های مستقلی‌اند که در زمینه انجام پژوهش در چندین حوزه تخصصی فعالیت کرده و قصد آنها تأثیرگذاری بر سیاست‌های بخش عمومی است.

۳. جیمز بر مبنای تحقیقی که در کانون‌های تفکر بریتانیا انجام داده سه ویژگی برای کانون‌های تفکر بر می‌شمارد:

الف) کانون‌های تفکری که وابستگی به دولت نداشته ولی خروجی‌های آنها مرتبط با نیازهای دولت است.

ب) این کانون‌ها متعهد به منافع ملی و پژوهش‌های راهبردی‌اند.

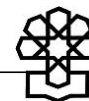
ج) بیشتر کانون‌های تفکر دارای وابستگی حزبی بوده اگرچه درجه آنها متفاوت است.

۴. کانون‌های تفکر دو هدف اصلی و اساسی را دنبال می‌کنند:

- الف)** نفوذ و اثرگذاری بر فضای فکری که بازیگران سیاسی را احاطه کرده است.
- ب)** ارائه اطلاعات به‌طور مستقیم به نمایندگان مجلس، وزرا و مقامات ارشد دولتی در مورد تصمیمات مربوط به سیاستگذاری‌های عمومی.^۱
- ۵.** در بریتانیا سه گونه کانون تفکر را با ویژگی‌های متمایز می‌توان مشاهده کرد:
- الف)** کانون‌های تفکر آکادمیک.
- ب)** کانون‌های تفکر پیمانکاری.
- ج)** کانون‌های تفکر مدافعه‌ای.
- ۶.** کانون‌های تفکری که وابستگی حزبی دارند، در مقابل انتقادات ناظران سیاسی در مورد سفارشی کار کردن، فقدان استقلال و تضاد منافع آسیب‌پذیرند.
- ۷.** کانون‌های تفکر بریتانیایی در مقایسه با مؤسسات مشابه در ایالات متحده آمریکا سازمان‌های کوچک با امکانات و منابع اندکند.
- ۸.** در برابر پرسش چه کسی را می‌خواهید تحت تأثیر قرار دهید؟ که در پی پژوهش پیمایشی از کانون‌های تفکر پرسیده شده است؛ در پاسخ ارائه شده از سوی کانون‌های تفکر آکادمیک و مدافعه‌ای تفاوت کمی وجود دارد. هر دو گروه پاسخ‌دهندگان علاقمند به تحت تأثیر قرار دادن سازمان‌های دولتی‌اند اگرچه پاسخ‌دهندگان کانون‌های تفکر مدافعه‌ای با قوت بیشتری موافق آنند که دولتی‌ها هدف اصلی به حساب می‌آیند.
- ۹.** در پاسخ به پرسش با چه کسانی برای رسیدن به اهداف ارتباط برقرار می‌کنید؟ کانون‌های تفکر مدافعه‌ای پاسخ داده‌اند که آنها بیشتر اوقات با دانشگاهیان و سپس روزنامه‌نگاران و پس از آن با کانون‌های تفکر دیگر گفتگو می‌کنند. نمایندگان مجلس نیز با رتبه چهارم جزء شرکای ارتباطی مهم برای این‌گونه کانون تفکر محسوب می‌شوند. البته اولویت‌های کانون‌های تفکر آکادمیک کمی متفاوت است. مهمترین شریک ارتباطی برای این‌گونه از کانون‌ها دانشگاهی‌اند ولی رتبه بعدی به مقامات ارشد دولتی و پس از آن به کانون‌های تفکر دیگر تعلق دارد و سپس روزنامه‌نگاران.
- ۱۰.** برای کانون تفکر آکادمیک نسبت به کانون‌های تفکر مدافعه‌ای ارتباط با وزرای دولت اهمیت کمتری دارد. شاید برای کانون‌های تفکر مدافعه‌ای وزرا و مشاوران ویژه آنها نسبت به کارکنان ارشد رسمی دولت نفوذ و تأثیرگذاری بیشتری فراهم می‌کنند. پیوندهای غیررسمی و گفتگوهای پشت پرده مطمئناً در این‌گونه روابط اهمیت دارند، ضمن اینکه مشاوران ویژه با توجه به شناختی که از فضای

---

1. Denham & Garnett, 1996.

پژوهشی کشور دارند افرادی را که صاحب‌نظر و ایده محسوب می‌شوند جذب کرده و مانند پلی میان سازمان‌ها، ادارات و انجمن‌های علمی عمل می‌کنند.

۱۱. با عنایت به داده‌های به دست آمده از مطالعه پیمایشی از کانون‌های تفکر در بریتانیا - در حوزه شبکه‌های ارتباطی فراملی - این کانون‌ها برای همکاری با سازمان‌ها و مؤسسات مستقر در خارج کشور نسبتاً تمایل ندارند.

۱۲. کانون‌های تفکر مدافعه‌ای با سایر کانون‌های تفکر، کمیسیون اروپا و دانشگاه‌ها و سازمان‌های خیریه مستقر در خارج کشور ارتباط و همکاری دارند، ولی تنها ۱۲ تا ۲۳ درصد از این کانون‌ها اظهار کرده‌اند که اغلب یا به‌طور مداوم با آنها همکاری داشته‌اند. برای کانون‌های تفکر آکادمیک کمیسیون اروپا، ادارات دولتی و سایر کانون‌های تفکر در خارج کشور شرکای مهمی‌اند.

۱۳. برای همکاری مستقیم با سازمان‌های پژوهشی، دولت‌ها و احزاب سیاسی سایر کشورها چنانچه هدف کانون‌های تفکر یادگیری، بهبود و توسعه خط‌مشی‌ها خود از خارج کشور باشد ضرورتی ندارد. زیرا برای کانون‌های تفکر که نیازمند تولید سریع ایده‌ها و فراهم آوردن نظراتند، در زمینه‌های ذکر شده همکاری‌های فراملی می‌تواند ضمن پیچیده بودن همراه با صرف منابع فراوان و وقت‌گیر باشد که برای کانون‌های تفکر مناسب نیست.

۱۴. کشورهای آمریکا، آلمان، سوئد، نروژ، فرانسه، چین و هند کشورهایی‌اند که پایش و مطالعه دقیق دیدگاه‌های کانون‌های تفکر این کشورها برای کانون‌های تفکر بریتانیایی جالب است.

۱۵. در سال‌های اخیر رشد انواع گوناگونی از کانون‌های تفکر از قبیل کانون‌های تفکر شبکه‌ای و جهانی را شاهدیم. چند کانون تفکر زیر جزء کانون‌های تفکر بریتانیایی‌اند که دارای ویژگی جهانی بودند:

الف) مؤسسه خدمات متحده سلطنتی^۱ (RUSI).

ب) مؤسسه سلطنتی امور بین‌الملل (RIIA).

ج) مؤسسه توسعه ماورای بحار^۲ (ODI).

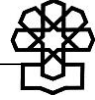
د) مؤسسه آدام اسمیت (ASI)

ه) مؤسسه دموس (Demos)

فهرست کانون‌های تفکر بریتانیا

در کتاب کانون‌های تفکر جهانی شبکه‌های سیاستگذاری و حاکمیت، McGann & Sabatini, (2011) تعداد کانون‌های تفکر بریتانیا ۲۸۵ مؤسسه ذکر شده است. با توجه به اهمیت این عدد و همچنین ضرورت شناخت کانون‌های یاد شده با رجوع به وبسایت رسمی آنها، از طریق اینترنت درخصوص تعداد و آدرس اینترنتی کانون‌های مزبور تحقیق شد، ولی در نهایت تعداد ۱۳۲ کانون تفکر که دارای سوابق فعالیت، آدرس فیزیکی و اینترنتی مشخص بودند شناسایی شد که در زیر نام این مؤسسات و همچنین آدرس وبی آنها در شبکه اینترنت به‌منظور تسهیل پژوهش‌های آتی ارائه شده است.

	نام کانون تفکر	آدرس وب
1	2020Health	http://www.2020health.org
2	Adam Smith Institute	http://www.adamsmith.org
3	Africa Research Institute	http://www.africaresearchinstitute.org
4	Bow Group	http://www.bowgroup.org
5	Boyd Group	http://www.boyd-group.demon.co.uk
6	Bright Blue	http://brightblue.org.uk
7	British Future	http://www.britishfuture.org
8	British Institute of International and Comparative Law	http://www.biicl.org
9	Bruges Group	http://www.brugesgroup.com
10	Building and Social Housing Foundation	http://www.bsfh.org
11	Catalyst	http://www.catalyst-project.eu
12	Centre for the Analysis of Social Exclusion	http://sticerd.lse.ac.uk
13	Centre for Cities	http://www.centreforcities.org
14	The Centre for Cross Border Studies	http://crossborder.ie
15	Centre for Defence and International Security Studies	http://www.cdiss.org
16	Centre for the Economics of Education	http://cee.lse.ac.uk
17	Centre for Economic and Social Inclusion	http://www.cesi.org.uk
18	Centre for Economic Policy Research	http://www.cepr.org
19	Centre for London	http://centreforlondon.org
20	Centre for Policy Studies	http://www.cps.org.uk
21	Centre for Social Justice	http://centreforsocialjustice.org.uk
22	Centre for Social Cohesion	http://www.socialcohesion.co.uk
23	Centre for Strategic Research and Analysis (CESRAN)	http://www.cesran.org
24	CentreForum	http://centreforum.org
25	Chatham House	http://www.chathamhouse.org
26	City Mayors Foundation	http://www.citymayors.com
27	CIVITAS	http://civitas.org.uk
28	Commonwealth Policy Studies Unit	http://www.cpsu.org.uk
29	The Constitution Unit	http://constitution-unit.com
30	Compass	http://www.compassonline.org.uk

	نام كانون تفكر	آدرس وب
31	Cornerstone Group	http://cornerstonegroup.wordpress.com
32	Cordoba Foundation	http://www.anas-altikriti.com
33	Credos	http://www.credos.org.uk
34	Democratic Left Scotland	http://www.democraticleftscotland.org.uk
35	Demos	http://www.demos.co.uk
36	Ekklesia	http://www.ekklesia.co.uk
37	Electoral Reform Society	http://www.electoral-reform.org.uk
38	European Council on Foreign Relations	http://www.electoral-reform.org.uk
39	Fabian Society	http://www.fabians.org.uk
40	Foreign Policy Centre	http://fpc.org.uk
41	Global Ideas Bank	http://www.globalideasbank.org
42	Global Vision	http://www.global-vision.net
43	Global Warming Policy Foundation	http://www.thegwpf.org
44	Gold Mercury International	http://www.goldmercury.org
45	Green Alliance	http://www.green-alliance.org.uk
46	Green House Think Tank	http://greenparty.org.uk
47	Halsbury's Law Exchange	http://www.halsburyslawexchange.co.uk
48	Hansard Society	http://www.hansardsociety.org.uk
49	The Henry Jackson Society	http://www.henryjacksonsociety.org
50	Independent Transport Commission	http://www.theitc.org.uk
51	Innovation Unit	http://www.innovationunit.org
52	Institute for Fiscal Studies	http://www.ifs.org.uk
53	Institute for Government	http://www.instituteforgovernment.org.uk
54	Institute for Jewish Policy Research	http://www.jpr.org.uk
55	Institute for Public Policy Research	http://www.ippr.org
56	Institute for Social Inventions	http://www.worldlibrary.org/articles/Institute_for_Social_Inventions
57	Institute for Strategic Dialogue	http://www.strategicdialogue.org
58	Institute of Advanced Study	http://www.dur.ac.uk
59	Institute of Economic Affairs	http://www.iea.org.uk
60	Institute of Race Relations	http://www.irr.org.uk/index.html
61	Institute of Welsh Affairs	http://www.iwa.org.uk
62	International Growth Centre (IGC)	http://www.theigc.org
63	International Institute for Environment and Development	http://www.iied.org
64	International Institute for Strategic Studies	http://www.iiss.org
65	International Longevity Centre – UK	http://www.ilcuk.org.uk
66	Involve	http://www.involve.org.uk
67	Joseph Rowntree Foundation	http://www.jrf.org.uk
68	Jubilee Centre	http://www.jubilee-centre.org
69	King's Fund	http://www.kingsfund.org.uk
70	Legatum Institute	http://www.legatum.com
71	Local Government Information Unit	http://www.lgiu.org.uk
72	Localis	http://localis.org.uk
73	LSE IDEAS	http://www2.lse.ac.uk
74	Manchester Institute of Innovation Research	http://www.research.mbs.ac.uk/innovation
75	MigrationWatch UK	http://www.migrationwatchuk.org
76	Million+	http://www.millionplus.ac.uk
77	Mutuo	http://www.mutuo.co.uk
78	National Institute of Economic and Social Research	http://www.niesr.ac.uk
79	New City Initiative	http://www.newcityinitiative.org
80	New Economics Foundation	http://www.neweconomics.org

	نام کانون تفکر	آدرس وب
81	New Local Government Network	http://www.nlgn.org.uk/public
82	New Philanthropy Capital	http://www.philanthropycapital.org
83	New Policy Institute	http://npi.org.uk
84	New Politics Network	http://www.policy-network.net
85	Nuffield Council on Bioethics	http://www.nuffieldbioethics.org
86	Nuffield Trust	http://www.nuffieldtrust.org.uk
87	One World Trust	http://www.oneworldtrust.org
88	Open Europe	http://www.openeurope.org.uk
89	Overseas Development Institute	http://www.odi.org.uk
90	Oxford Research Group	http://oxfordresearchgroup.org.uk
91	Policy Connect	http://www.policyconnect.org.uk
92	Policy Exchange	http://www.policyexchange.org.uk
93	Policy Network	http://www.policy-network.net
94	Policy Studies Institute	http://www.psi.org.uk
95	Politeia	http://www.politeia.co.uk
96	Population Matters (formerly known as the Optimum Population Trust)	http://populationmatters.org
97	Progress	http://www.progressives.org.uk
98	Quilliam	http://www.quilliamfoundation.org
99	RAND Europe (an independent division of the RAND Corporation)	http://www.rand.org
100	Re-Define	http://www.re-define.org
101	Reform	http://www.reform.uk
102	Reform - Scotland	http://www.reformscotland.com
103	Renewable Energy Foundation	http://www.ref.org.uk
104	Resolution Foundation	http://www.resolutionfoundation.org
105	ResPublica	http://www.respublica.org.uk
106	Royal Air Force Centre for Air Power Studies	http://www.airpowerstudies.co.uk
107	Royal Institute of Public Administration (defunct)	http://www.ripainternational.co.uk/LandingPage
108	Royal United Services Institute for Defence and Security Studies	http://www.rusi.org
109	Royal Society of Arts	http://www.thersa.org
110	Scottish Democratic Alliance	http://scottishdemocraticalliance.org
111	Scotland's Futures Forum	http://scotlandfutureforum.org
112	Scottish Constitutional Commission	http://www.constitutionalcommission.org
113	Scottish Global Forum	http://www.scottishglobalforum.net
114	Selsdon Group	http://www.selsdongroup.co.uk
115	Smith Institute	http://www.smith-institute.org.uk
116	Social Affairs Unit	http://www.socialaffairsunit.org.uk
117	Social Market Foundation	http://www.smf.co.uk
118	Society of Conservative Lawyers	http://www.conservativelawyers.com
119	Science and Technology Policy Research (SPRU)	http://www.sussex.ac.uk/spru
120	Stockholm Network	http://www.stockholm-network.org
121	Sutton Trust	http://www.suttontrust.com
122	The Cobden Centre	http://www.cobdencentre.org
123	The Education Foundation	http://www.ednfoundation.org
124	The Intergenerational Foundation	http://www.if.org.uk
125	The Wilberforce Society	http://www.thewilberforcesociety.co.uk
126	Theos	http://www.theosthinktank.co.uk
127	Unlock Democracy	http://www.unlockdemocracy.org.uk

	نام كانون تفكر	آدرس وب
128	Von Hugel Institute	http://www.vonhugel.org.uk
129	Young Fabians	http://www.youngfabians.org.uk
130	Young Foundation	http://www.youngfoundation.org
131	The Work Foundation	http://www.theworkfoundation.com
132	Z/Yen	http://www.zyen.com

منابع و مأخذ

1. Denham, A. and Garnett, M. (1994) "The Idea Brokers: A Response to Simon James" Public Administration.
2. Denham, A. and Garnett, M. (1995) "Rethinking Think Tanks: A British Perspective" in Contemporary British History Special Issue: Ideas and Think Tanks in Contemporary Britain Volume 1.
3. Denham, A. & Garnett, M. (1996) The nature and impact of think tanks in contemporary Britain. Contemporary British History.
4. Denham, A. , Garnett, M. (2005), British think-tanks and the climate of opinion , UCL Press - Taylor & Francis e-Library.
5. Denham, A. (1996) Think Tanks of the New Right (Aldershot: Dartmouth).
6. Desai, R. (1994) "Second-hand Dealers in Ideas: Think Tanks and ThatcheriteHegemony" New Left Review.
7. Dror, Y. (1984) "Required Breakthroughs in Think Tanks" Policy Sciences, 16, pp.199-225.
8. Dror, Y. (1987) "Conclusions" in Plowden, W. (ed.) Advising the Rulers (Oxford: Blackwell).
9. G. MCGann , J., Sabtini, R. (2011), Global Think Tanks : Policy networks and government ,Routledge Global Institute.
10. Fischer, F. (1991) "American Think Tanks: Policy Elites and the Politicisation of Expertise Governance.
11. James, S. 1993. The idea brokers: the impact of think-tanks on British government. Public Administration.
12. Kandiah, M. D., Seldon ,A. (1996) ,Ideas and Think Tanks in Contemporary Britain Volume 1 ,Frank cass & CO. LTD.
13. Lovenduski, J. and Stanyer, J. (eds.) Contemporary British Studies Volume 1 (Belfast:British Political Studies Association of the UK).
14. Medvetz, T. (2010). Public Policy is Like a Having a Vaudeville Act': Languages of Duty and Difference Among Think Tank-Affiliated Policy Experts.
15. Pautz H. (2014), British Think-Tanks and Their Collaborative and Communicative Networks, University of the West of Scotland.
16. Pautz H. (2010) , Think Tanks in the United Kingdom and Germany: Actors in the Modernisation of Social Democracy.
17. Pautz, H. (2012a) Think-Tanks, Social Democracy and Social Policy. Basingstoke: Palgrave Macmillan.
18. Rich, A. (2004), Think Tanks, Public Policy, and the Politics of Expertise , cambridge university press.

19. Russell, B (1954) "The history of western philosophy", Simon & Schuster ,p.777.
20. Smith, M.J. (1991) "From Policy Community to Issue Network: Salmonella in Eggs and the New Politics of Food" Public Administration, 69, pp.235-255.
21. Stone, D. (1996) Capturing the Political Imagination (London: Frank Cass).
22. Stone, D. and Ullrich, H. (2003) ,Policy Institutes and Think-Tanks in Western Europe: Developments, Trends and Perspectives.
23. Todd, M. (1991) ,The Centre for Policy Studies: Its Birth and Early Days Essex Papers in Politics and Government, University of Essex.
24. Tesseyman (1999), The new right think tanks and policy change in the UK, University of York, Politics Department.
25. Wallace, W. 1994. Between two worlds: think tanks and foreign policy. Hill, C. & P. Beshoff (eds), Two worlds of international relations: academics, practitioners and the trade in ideas. London: Routledge and London School of Economics.
26. Weaver, R.K. (1989) "The Changing World of Think Tanks" Political Science and Politics, Sept, pp.563-578.
27. Helm, T and Hope, C (2008), The top twelve think tanks in Britain, <http://www.telegraph.co.uk/news/politics/1576447/The-top-twelve-think-tanks-in-Britain.html>.
28. Fabian Society, World Public Library, http://www.worldlibrary.org/articles/Fabian_Society.
29. Adam Smith Institute, World Public Library, http://www.worldlibrary.org/articles/Adam_Smith_Institute.
30. Institute for Fiscal Studies, World Public Library, http://www.worldlibrary.org/articles/Institute_for_Fiscal_Studies.
31. Policy Exchange, World Public Library, http://www.worldlibrary.org/articles/Policy_Exchange.
32. Reform, World Public Library, http://www.worldlibrary.org/articles/Reform_think_tank.
33. Demos, World Public Library, http://www.worldlibrary.org/articles/Demos_UK_think_tank.
34. National Institute of Economic and Social Research, World Public Library, http://www.worldlibrary.org/articles/National_Institute_of_Economic_and_Social_Research.
35. CIVITAS, World Public Library, http://www.worldlibrary.org/articles/Civitas_think_tank.
36. Centre for Policy Studies, World Public Library, http://www.worldlibrary.org/articles/Centre_for_Policy_Studies.
37. Democratic Left Scotland, World Public Library, http://www.worldlibrary.org/articles/Democratic_Left_Scotland.
38. Scotland's Futures Forum, World Public Library, http://www.worldlibrary.org/articles/Scotlands_Futures_Forum.
39. Scottish Constitutional Commission, World Public Library, http://www.worldlibrary.org/articles/Scottish_Constitutional_Commission.
40. Scottish Democratic Alliance, <http://scottishdemocraticalliance.org>.
Institute of Welsh Affairs, World Public Library, http://www.worldlibrary.org/articles/Institute_of_Welsh_Affairs.

شماره مسلسل: ۱۴۳۸۷

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: کانون‌های تفکر بریتانیا

نام دفتر: مطالعات بنیادین حکومتی (گروه بنیادین حکومتی)

تهیه و تدوین: امیر کرمی

ناظر علمی: سیدیونس ادیانی

متقاضی: ریاست مرکز

ویراستار ادبی: قاسم میرخانی

واژه‌های کلیدی:

۱. کانون‌های تفکر	۲. بریتانیا
۳. انگلستان	۴. ولز
۵. اسکاتلند	۶. ایرلند
۷. کانون‌های تفکر آکادمیک	۸. کانون‌های تفکر مدافع‌های
۹. کانون‌های تفکر پیمانکاری	۱۰. کانون‌های تفکر جهانی
۱۱. انجمن فابین	۱۲. مؤسسه مطالعات سیاسی
۱۳. مؤسسه برنامه‌ریزی‌های سیاسی و اقتصادی	۱۴. مؤسسه ملی مطالعات اقتصادی و اجتماعی
۱۵. مؤسسه امور اقتصادی	۱۶. مؤسسه مطالعات مالی
۱۷. مرکز مطالعات سیاسی	۱۸. مؤسسه آدام اسمیت
۱۹. بنیاد اقتصاد نو	۲۰. مؤسسه پژوهش‌های سیاست‌های عمومی
۲۱. بنیاد بازار اجتماعی	۲۲. دموس
۲۳. پالیتیا	

تاریخ انتشار: ۱۳۹۴/۵/۲۱